ХАЙ ЖИВЕ ЗЛУКА ФАРМЕРІВ і РОБІТНИКІВ!

Фармерське Життя

THE FARMER'S LIFE

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Адреса: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

РІК X. Ч. 11 (467). СЕРЕДА, 14 БЕРЕЗНЯ 1934.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, MARCH 14th, 1934. No. 11 (467). VOL. X.

ДИСТРІКТОВА КОНФЕРЕНЦІЯ ЛФС У ВІННІПЕГУ БУЛА УСПІШНА

Вінніпег, Ман. — В днях 10 й 11 березня відбувалася тут дистріктова конференція Ліги Фармерської Єдности. На конференції були присутні представники з північної, східньої й західньої Манітоби, які широко обговорили теперішнє економічне положення бідняцьких фармерів.

Делеґати гостро критикували муніципальних й провінціональних урядників за їхнє становище в звязку в реліфом для фармерів. Конференція вирозила плани примусити цих урядників заняти дефінітивне становище в цій справі.

Делеґати домагаються відновлення торговлі з СРСР.

Делеґати заявили, що більшість фармерів Манітоби не зможуть засіяти цього року свого поля, якщо не дістануть допомоги в формі насіння, паші для худоби і грошей на направу машинерії.

Конференція вислала резолюції до канадського премієра Бенета і до манітобського премієра Брекена, в яких домагається негайного відновлення торговлі з Радянським Союзом й заявляє свою опозицію до лондонської пшеничної угоди. Серед великого ентузіязму конференція рішила вислати привіт мирнамським фармерам, які виявили небувалу солідарність підчас недавнього страйку проти елевейторних компаній.

Делеґація предложила Брекенові домагання фармерів.

На конференції вибрано 9 делеґатів, які ходили до премієра Брекена домагатися для бідняцьких фармерів в Манітобі збіжжя на насіння і для годівлі та складових частин до машинерії для тих фармерів, що їх потребують і не мають защо купити.

Премієр Брекен відповів делеґації, що ніколи передтим не давалося фармерам складових частин до машинерії, не дасться їх і цього року, хоч би ця відмова мала шкідливо відбитися на бідняцьких фармерах. За збіжжя для посіву він також не ручив, але сказав, що давалося його в минулому, то може і цього року дасться, але немає великих виглядів на те, щоб дано фармерам годів-

(Докінчення на 5-ій стороні.)

НЕ ПОГОДЖУЮТЬСЯ З ПШЕНИЧНОЮ УГОДОЮ, АЛЕ БУДУТЬ ГОЛОСУВАТИ ЗА НЕЮ

Вінніпег, Ман. — Тут виявилося минулої суботи, що деякі урядові посли манітобського парляменту є проти пшеничної угоди, підписаної Бенетом в Лондоні, і можуть виступити проти неї в парляменті, коли премієр Бенет внесе законопроєкт, щоб її приняти.

Ралф Мейбенк, ліберально-прогресивний посол на Вінніпеґ, який підтримує уряд Брекена, виступає отверто проти пшеничної угоди й візьме провідну участь в опозиції до законопроєкту Брекена. Заходить питання, чи і кілько урядових послів вдасться йому дістати на свою сторону.

Кажуть, що між урядовими послами й міністрами є такі, що висказалися проти законопроєкту, але це ще не значить, що вони будуть голосувати проти цього, бо в них партія вища за фармерські інтереси.

Сподіються, що консервативні посли будуть голосувати за законопроєктом з тієї причини, що пшеничну угоду в Лондоні підписав провідник канадської консервативної партії премієр Бенет.

Для підтримки свого законопроєкту премієр Брекен вкаже мабуть на той факт, що ліберальні посли в саскечеванському парляменті рішили голосувати за пшеничною угодою та що цю угоду підтримує саскечеванський консервативний та албертійський "фармерський" премієри.

ІРЛЯНДСЬКИЙ УРЯД ПЛЯНУЄ КАМПАНІЮ ЗА ЗБІЛЬШЕННЯМ ПШЕНИЧНОЇ ПЛОЩІ

Дублін, Ірляндія. — Республіканський уряд Вільної Ірляндської Держави приготовляється до великої кампанії за збільшенням пшеничної площі в тій країні цього року. Уряд поведе сильну пропаґанду між ірляндськими фармерами, щоб вони постепенно збільшували продукцію пшениці, доки та країна цілковито не унезалежнить себе від закордонної пшениці.

Імон де Валера, президент Вільної Ірляндської Держави, заявив, що засіяна пшенична площа в тій країні дуже зменшилася в останніх роках через вільну торговлю й дешевість американської пшениці. Він сказав, що на випадок потреби його уряд цілковито заборонить імпорт пшениці й напружить усі свої сили, щоб побільшити число фармерів.

Вільна Ірляндська Держава має найменшу засіяну пшеничну площу з всіх країн на [illegible] фармерам бонус кордонах помимо того, що є в ній найменше 12 мільйонів акрів землі, що надається під управу збіжжя. Колись там було 700,000 акрів землі під пшеницею, а минулого року було заледве 50,000 акрів.

Попередній уряд Косґрейва не заохочував фармерів до рощення пшениці з тієї причини, що клімат тієї країни є вогкий і через те кошти продукції пшениці були дуже великі. Ірляндські фармері перестали сіяти пшеницю і взялися до плекання скоту, який продавали на британських ринках.

Департамент рільництва каже, що він випайшов рід пшениці, який буде дозрівати у вогкім ірляндськім кліматі. Щоб викликати серед ірляндського населення зацікавлення рощенням пшениці, уряд поведе вперту пропаґанду при помочі преси [illegible] а так само [illegible] фармерам бонус

Лава присяглих в Торонто видала увільняючий вирок для тов. Смита

Головний оборонець МекМоррей виголосив перед лавою присяглих довгу промову, в якій перейшов довгу боротьбу за свободу слова протягом віків та ролю тов. Смита в боротьбі за розслідження намагання вбити комуністичного провідника в Кінгстонській тюрмі — Прокуратура не зробила ніякого старання, щоб привести на суд бодай одного свідка з мітінґу за виїмком поліції. — Бакові не дозволено зізнавати, що в нього стріляли.

Торонто. — А. Е. Смита робітничого провідника і ґенерального секретаря Канадської Робітничої Оборончої Ліґи, визнано невинним в бунтівничих висловах. Лава присяглих, що нараджувалася 6 годин і 15 мінут, одноголосно винесла увільняючий вирок.

А. Е. СМИТ.

Урядники КРОЛ заявили, що виправдання Смита наступило в наслідок великого масового сентименту, що був викликаний в цілій країні проти оскарження тов. Смита.

В одній з найбільш вимовних промов, які від років виголошено в онтерійськім суді, адвокат оборони МекМоррей перейшов зізнання свідків, довгу боротьбу за свободу слова протягом віків та ролю Смита в боротьбі за розслідження намагання вбити Тима Бака в Кінгстонській тюрмі. Він сказав, що свободи слова, якої домагається англієць, він добився лише натиском, демонстраціями і петиціями.

"Я не знаю ні про одну інституцію, що ми вибороли, за яку не потерпіли би десятки людей, а навіть віддали своє життя", сказав МекМоррей.

Він змалював картину страчення Сократа тодішньою владою, страчення Бруна еспанською інквізицією, поневолення неґрів, довгий ряд шибениць в старій Анґлії, тощо. "Я думав, що мені сниться, коли прийшов до цього суду й побачив ряди поліцаїв", сказав він. "Чи можете загнати ідеї в людські голови поліцейськими клюбами?"

"Кілько разів", продовжав він, "прокуратор сказав, що він вірить в свободу слова? Я дивлюся скептично на всякого, хо говорить про свободу слова, а в той сам час старається здушити її".

Оборонець малює картину життя й праці Смита.

Згадуючи про записки, які нібито мали зробити детективи, він підчас промови Смита на масовім мітінґу в Торонто, МекМоррей вияснив, що ані частина з них не була написана детективами в той час. Вказуючи на те, що детективи Норсі й Мен заявили, що це є оригінальні записки, взяті на мітінґу в Гайдакія Голл, він звернув увагу на записки Мена й на однаковість письма та відступів між лініями. Ці записки були скопійовані Меном після мітінґу з записок Норсі, сказав він.

Прокуратура, сказав він, не зробила ніякого старання, щоб привести сюди бодай одного свідка з мітінґу, за виїмком поліцаїв. Це є державний процес, це є політичний процес.

В ярких красках оборонець змалював життя й працю Смита, його піонерську роботу на заході роки тому, його вибір до манітобського парляменту, його життя серед робітників. А звертаючись до лави присяглих, МекМоррей запитав: "Чи віддасьте ви державі для покарання цього найбільше самовідданого чоловіка зпоміж нас?"

"Я часто думаю, панове, чи тюрми збудовано для робітничих провідників. За судьбою Смита слідкує робочий народ", сказав він.

Прокуратор, Ґаґіт обстоював потребу законів про бунт і з обуренням напятнував Смита за згадку про фрейм-ап в капіталістичних судах. Він домагався не бути милосердним до підсудного. Заяви Смита були підбурюючі і внесли би хаос в суди. Він описав Смита як чоловіка злої волі з огляду на спосіб його критикування уряду й провідників.

Бакові не дозволено зізнавати, що в нього стріляли.

Суд не дозволив Тимові Бакові, провідникові Комуністичної Партії Канади, зізнавати про намагання замордувати його підчас бунту в Кінгстонській тюрмі в жовтні 1932 року, ко-

(Докінчення на 8-ій стороні.)

МАСОВИЙ ФАРМЕРСЬКИЙ МІТІНҐ ВІДКЛИКАВ СТРАЙК

(Спеціяльна телеграма до "Фарм. Життя".)

МИРНАМ, АЛТА. — Масовий мітінґ фармерів рішив відкликати страйк. Домагання страйкуючих фармерів приняті. Велике признання належиться фармерам інших місцевостей за їх допомогу в формі симпатичного страйку. На спеціяльне признання заслуговує "Фармерське Життя". Масовий мітінґ засудив становище опозиційної преси, як "Українських Вістей" і "Нового Шляху", які директно виступали проти страйку. Пізніше напишемо про наші досвіди в цім страйку. Правильна тактика Обєднаного Фронту показалася дуже успішна.

За Страйковий Комітет,
І. П. Гоцалюк.

"ПРОСПЕРИТІ" ВИЗИРАЄ ЗЗА ВУГЛА

Ріджайна.—Від травня, 1932, число осіб в саскечеванських містах і місточках, що побирають директний реліф, подвоїлося, а кошти реліфу зросли втроє. В місяці лютім ц. р. число цих осіб зросло до 39,000 в порівнанні до 38,000 в місяці січні ц. р. і 20,253 в місяці травні 1932 року. Кошти реліфу в лютім ц. р. виносили около $300,000 або $25,000 більше, як в місяці січні. В травні, 1932, на директний реліф в містах і місточках було видано лише $82,860.

Значить, "просперити", про яке говорить премієр Бенет та інші представники канадських капіталістів, стало на корнері і далі ані руш.

ВСЯ РАДЯНСЬКА ПРЕСА ВІДЗНАЧУЄ ВЕЛИКІ УСПІХИ КОМІНТЕРНУ

Москва. — Ціла радянська преса відсвяткувала 4 березня 15 роковини заснування Комуністичного Інтернаціоналу. В спеціяльнім ювілейнім виданні, цілком присвяченім Комінтернові та його історії, газета "Правда", центральний орґан Всесоюзної Комуністичної Партії, вмістила передовицю під наголовком:

"Один шлях відкритий для робітничої кляси цілого світа шлях боротьби за пролетарську диктатуру, за радянський уряд. Хай живе великий непоборимий прапор Маркса, Енґельса, Леніна й Сталіна!"

"Правда" вмістила статті Пятницького, Кюріна, Дімітрова, Радека та інших.

В своїй передовиці "Правда" наводить результати з 15 років історії Комінтерну й цитує витяги з промови Леніна, виголошеної на відкритті першого з'їзду Комуністичного Інтернаціоналу. Ленін сказав у той час:

"Диктатурі пролетаріяту, яка [illegible] має, є тепер радянська перекладена на всі модерні мови завдяки поширеню системи радянського правління".

Навівши цей цитат, "Правда" пише:

"Кожний робітник, селянин і трудящий може тепер побачити значно ясніше і глибше, що лише в радянській країні вони можуть знайти дійсний дім і свою власну країну. Могутній радянський уряд і його величезні перемоги, країна, що виконала величезні завдання першої пятирічки й успішно переводить завдання другої, є теперішнім виглядом "латини", яку в часі першого з'їзду можна було розуміти, але не сприйняти наглядно".

КОМУНІСТИЧНИЙ ПРОЦЕС В КОЛОМИЇ.

"Вік Нови" з 17 лютого ц. р. повідомляє:

42 комуністів перед судом. У найближчій каденції суду присяглих в Коломиї відбудеться процес 42 комуністів з Гвіздця.

В КУБІ НАЗРІВАЮТЬ РЕВОЛЮЦІЙНІ БОЇ У ВІДПОВІДЬ НА ТЕРОР УРЯДУ

Гавана, Куба. — У відповідь на мобілізацію армії для переведення декрету, що змагає заборонити страйкову боротьбу, кубанська конфедерація праці видала поклик до ґенерального страйку, а комуністична партія, при підтримці юній, піднесла клич боротьби за робітничо-селянський уряд.

Багато страйків, які вже спаралізували індустрію й транспортацію в багатьох частинах країни, швидко розгортаються в ґенеральний революційний страйк, який може перемінитися у відкриту збройну боротьбу.

Уряд президента Мендієти, за порадою американського амбасадора Кефері, завісив всі конституційні й цивільні права та видав декрет "національної оборони", спрямований на розбиття трейд-юній і комуністичної партії при помочі кривавого терору.

Революційний настрій робітників відбивається також в глибокім невдоволенні серед певних шарів дрібної буржуазії та армії.

Уряд сповістив, що він боїться збройного повстання робітників, підтримуваного деякими частинами армії, а також дрібно буржуазними приклонниками Антонія Ґвітераса, який був секретарем війни і внутрішніх справ в кабінеті Ґрау Сан Мартіна.

Машинові кріси уставлено на президентській палаті й додано 300 поліцаїв у Гавані, а всі частини армії, що є льояльні до Мендієти, змобілізовано для розбиття страйку.

Кораблі не можуть виладувати своїх товарів у Гавані, а три американські кораблі примушені були відплисти порожні в наслідок успішних страйків докових і трокових робітників. Трамваями й поїздами між Камаґвейом і Санта Кларою оперують жовніри.

У ВИБОРАХ ДО ЛОНДОНСЬКОЇ ПОВІТОВОЇ РАДИ ЗДОБУЛА БІЛЬШІСТЬ ПАРТІЯ ПРАЦІ

Лондон. — У виборах до лондонської повітової ради, що відбулися 9 березня, провалилися консерватисти, які мали в ній контролю через 27 років. Більшість в раді здобула партія праці, перший раз в історії цього великого міста.

Особливо велику поразку потерпіли консерватисти в тих округах, де проти кандидатів партії праці гостро виступав лорд Бівербрук, пресовий маґнат. З цих виборів робить висновок, що національний уряд під проводом "соціяліста" МекДоналда не має довіря в населення та що його кандидати проваляться в наступних виборах до парляменту.

Цей уряд вславився тим, що зірвав допомогу для безробітних і предложив у парляменті законопроєкт про дальше зірвання допомоги й заведення невільничих кемпів праці для безробітних, проти чого протестували недавно безробітні з цілої Британії, які влаштували голодовий похід на Лондон.

Повний вислід виборів виказує, що партія праці буде мати більшість 14 голосів у раді з 124 членів. Склад нової ради є такий: 69 лейборитів і 55 консерватистів, які виступали під назвою муніципальні реформісти.

В останній раді консерватисти мали 83 представників, лейборити 35 і ліберали 6. Тепер ліберали не вибрали ні одного радного. Лондонська повітова рада вибрана на 3 роки.

МАЙНЕРІ ЗНОВУ ВИБРАЛИ СВОЇХ ПРЕДСТАВНИКІВ.

Блейрмор, Алта. — Робітники цього майнерського місточка знову вибрали своїх представників до міської і шкільної ради. Вибори відбулися 12 лютого. В. Нант знову залишився робітничим мейором. Таким чином управа місточка є знову в руках майнерів, вибраних на бойовій робітничій програмі.

ДОМІНІЯЛЬНИЙ МІНІСТЕР ПРАЦІ РОБИТЬ В ПАРЛЯМЕНТІ ОБЛУДНУ ЗАЯВУ

Оттава. — Уряд Бенета має вже нове "виправдання" на масову депортацію безробітних Канади. Він говорить, що велику більшість з них депортовано на "їхню власну просьбу".

Міністер заявив, що ці останні безробітні становили найбільшу частину депортованих, а другу найбільшу ґрупу депортованих становили ті безробітні, що "відмовилися приняти роботу, запропоновану їм в Канаді".

Ця заява капіталістичного міністра є така безлична, що більше безличної не може вже бути. Ніхто не чув, щоб за правління Бенета давали людям роботу, а вони відмовлялися від неї. Тепер кожний шукає за роботою, а не може її дістати.

Щодо "добровільної" депортації, то міністер Гордон самий не вірить в те, що говорить. Бо відомим фактом є, що як безробітний не є громадянином Канади і звернеться до влади за допомогою, то вона примушує його підписати заяву, щоб його депортувати. Він має до вибору: — підписати заяву, або гинути з голоду. Міністер іміґрації розуміє під цим, що безробітний "сам просить", щоб його депортувати.

Гордон підтвердив, що за правління Бенетового уряду депортовано з Канади яких 26,000 робітників, з них около 15,000 до Великої Британії.

ЗАТОНУВ КОРАБЕЛЬ З 200 КИТАЙЦЯМИ.

Гонконг, Китай. — Більше як 200 осіб встопилося 5 березня, коли малий переповнений китайський корабель затонув на ріці Кантон коло міста Кантону. На кораблі було 370 осіб, але 160 з них врятувалися.

ДИМИТРІЙ ФУРМАНОВ

ЧАПАЄВ

Історична повість з часів громадянської війни 1918-19 р.

(Червона армія в боротьбі з Колчаком на Уралі)

(Продовження)

Всі ці приготування Кличкова зовсім не були зайві: вони допомогли йому найпростішим, найкоротшим і найпевнішим шляхом увійти до оточення, серед якого починав він працювати, а в ім'я цієї роботи — зростися з ним органічно. Він не знав ще, де будуть межі "зростання", але добре розумів, що Чапаєв і "чапаєвці", вся ця напівповстанська маса та її тактика — таке складне явище, до якого, замруживши очі, підходити не можна. Поруч позитивних тут є й такі елементи, що з ними поводитись треба обережно, стежити за їхнім проявом чутливо й невпинно.

Що таке Чапаєв? За кого мав Кличков Чапаєва й чому саме з ним він надумав установити у взаєминах особливу, тонку систему? Чи слід взагалі це робити?

Фьодор, ще працюючи в тилу, чув звичайно, і читав багато про "народніх героїв", що з'являлися то на тому, то на тому фронті громадянської війни. І, коли придивлявся, бачив, що більшість їх — із селянства й дуже мало з міського робітництва. Герої-робітники завжди були в іншому стилі. Виросши у великому робітничому центрі, він призвичаївся бачити струнку, широку, організовану боротьбу ткачів і завжди трохи косо дивився на напівнархістичні повстанські вигадки народніх героїв, подібних до Чапаєва. Це не перешкоджало йому дуже уважно до них придивлятися й ставитися із захопленням або слухати про їхні героїчні вчинки. Але завжди-завжди лишалася в нього обережність. Так і тепер:

"Чапаєв — герой, — міркував собі Фьодор. — він утілює в собі все нестримне, стихійне, гнівне, те, що протестує, те що протягом довгого часу нагромадилося в селянстві. Але стихія... Чорт її знає, куди вона може обернутися! Були в нас випадки (хіба ж мало їх було?), що такий от самий славний командир, як Чапаєв, а раптом і прихлопне свого комісара! Та не якогось пройдисвіта, балакуна та боягуза, а чудового мужнього революціонера! А то, дивись, і зовсім перейде до білих із своїм "стихійним" загоном..."

"Робітники — інша справа; вони не покинуть ніколи, ні в яких обставинах, тобто ті з них, що свідомо пішли в боротьбу. Звичайно, і серед робітників є вчорашні селяни, є малосвідомі, є й "надто" свідомі, що поробилися білоручками... Але там — там зразу видно, з ким маєш справу. А в цій от чапаєвській повстанській відвазі — ой, яка велика в ній небезпека!.."

От через те, що Фьодор підозріло ставився до стихійного повстанства, і виникло в нього бажання в найобережніший спосіб установити свої взаємини з цим новим оточенням, так їх збудувати, щоб не самому в цьому оточенні зваритися, але, навпаки, взяти його під свій ідейний провід. Брати треба з голови, з проводиря — з Чапаєва. На нього й скерував, на ньому й скупчив Фьодор усю свою увагу...

Петька — так майже всі звикли звати Ісаєва — висунув у двері свою малесеньку пташину голівку, покликав мізинцем Попова й сунув йому записку. Там написано:

"Лошади і вся готовия дилажи Василей Іваничу..."

Петька знав, що в деякі місця і при деяких обставинах йому увалюватися не можна — і тут діяв завжди отакими записками. Записка встигла вчасно. Все сказано, зазначено, підписано; зараз наказ полетить по полках. Формалістика з прийомом справ забрала небагато часу:

— Я командувати приїхав, — заявив Чапаєв, — а не з папірцями поратися. На те писарі є.

— Василю Івановичу, — прошепотів йому Попов, — бачу, ти кінчив. Все готове, можна їхати.

— Готове? Їдьмо!

Підвівся Чапаєв швидко із стільця.

Всі розступилися — і він вийшов перший, як перший і увійшов сюди.

У дворі, біля ґанку зібралася юрба червоноармійців — почули, що приїхав Чапаєв. Багато дехто разом із ним воювали ще 1918 року, багато хто знав особисто, а чули, звичайно, всі як один. Витягнуті шиї, запалені здивованням і захопленням очі, запобігливі посмішки, розтягнуті до вух.

— Хай живе Чапаєв! — гаркнув хтось із перших, як тільки Чапаєв зійшов східцями.

— Слава-а-а!.. Слава-а-а!..

З усіх боків бігли червоноармійці, підходили мешканці, юрба зростала.

— Товариші! — звернувся Чапаєв.

Раптом усе затихло.

— Я не маю часу зараз говорити — їду на позиції. А завтра побачимося тим, бо ми наготували козакам доброї страви й завтра почастуємо... Поговоримо потім, а тепер — прощавайте.

Пролунали нові хвилі "слава", Чапаєв сів у санки, з ним примостився Попов. Три кінпонтчики чекали тут же. Фьодорові підвели вороного баского жеребця.

— Гайда! — крикнув Чапаєв.

Коні шарпнули. Юрба розступилася, закричала голосніше. Так шпалерами й їхали до самої околиці Алгаю.

Степова снігова пустеля одноманітна й сумна. За минулих теплих днів горбочки вилисіли було до самої землі, а тепер і їх запорошило; ввесь степ замело, стягло морозом. Коні йдуть легко й весело. Чапаєв із Поповим сидять майже спинами один до одного; можна подумати — посварилися, обдумують справу, готуються до завтрішнього дня. В кроках трьохчотирьох за саньми їдуть вершники, не ближче, не далі, ввесь час на одній віддалі, наче приковані. Фьодор їде побіч. Він часом відстане на цілу верству й пустить кар'єром. І любо мчати степом, добре, що кінь такий легкий — охоче скаче.

"Взавтра, — думав він, їдучи трускою рисю, — починається бойове, справжнє життя... І закрутить, покотиться воно — чи ж надовго? Хто може знати долю свою? Хто може вказати день перемоги? І коли вона буде, перемога наша? День-у-день, день-у-день у походах проскакують, у боях, у небезпеці, у неспокою... Чи збережемося ми — поранені? І хто повернеться до рідних палестин, хто залишиться тут по чорних долинах, по снігових пустелях у степу?"

І поповзли в голову життьові спомини, встали любі знайомі обличчя... І себе самого уявляв він забитим: лежить на снігу, розкидав широко руки, із скривавленою скронею. Навіть жаль узяв. Раніше цей жаль до себе перейшов би неодмінно в довгий сум, а тепер — струснув, відігнав, їхав далі спокійний: сміхом прикрив свою смерть.

Невільничий кемпи Бенетового уряду в Ніпіґон, Онт! Робітники йдуть на обід

Так минуло годин дві з половиною. Чапаєву, очевидно, надокучило сидіти нерухомо — зупинив санки, посадовив на своє місце одного з верхівців, а сам поїхав верхи. Під'їхав до Фьодора.

— Значить, вкупі тепер, товаришу комісаре?

— Вкупі, — відповів Фьодор і зразу помітив, як кріпко щільно, наче влитий, сидів на сідлі Чапаєв...

Потім оглянув себе, і здалося, наче прив'язаний.

"Струснути дуже — геть полечу — спало йому на думку. — Он Чапаєв, дивись, — цей уже ніяк не вилетить".

— Ви давно воювати почали?

І Фьодорові здалося, наче той усміхається, а в голосі почулася іронія. "Знає, — мовляв, — що на фронті я щойно-щойно, ну й глузує".

— Тепер оце починаю...

— А то все по тилах були? — знову запитав Чапаєв.

Знову питання уїдливе.

Треба знати, що "тиловик" для такого бійця, як Чапаєв, — це найогидніша істота! Про це Фьодор знав і раніше, а протягом останніх тижнів переконався цілком, їдучи й багато розмовляючи з бійцями й командирами.

— По тилах, кажете? Ні, ми в Іваново-Вознесенському працювали... — з робленою неуважністю кинув Фьодор.

— Це за Москвою?

— За Москвою, верстов триста буде...

— Ну, і що там, як ідуть справи?

Фьодор зрадів зміні теми, пожадливо вхопився за останнє питання й пояснив Чапаєву, 1) як важко й голодно живуть іваново-вознесенські ткачі. Чому ткачі? Хіба там нема більше нікого. Але вже так завжди виходило, що, говорячи про Іваново-Вознесенське, Кличков бачив перед себе одну лише багатотисячну робітничу армію, пишався тим, що близький був до цієї армії, і в спогадах своїх навіть позував.

— Виходить, зле живуть, — серйозно погодився Чапаєв. — а все через голод. Якби голоду не було — тоді не те: та тут і вся інакше справа пішла б... А жеруть то як, сукини сини, не думають, мабуть, про те...

— Хто жере? — не зрозумів Фьодор.

— Козацтво... Йому все дарма...

— Ну, не все ж козацтво таке...

— Все! — вигукнув Чапаєв. — Ви не знаєте, а я кажу. Все! Нема чого там... та-ак!

Чапаєв нервово засовгався на сідлі.

— Не може бути, щоб усе... — заперечував Фьодор. — Хоч мало, але є ж такі, що з нами. Та стрівайте! — згадав він у радісному хвилюванні. — Хоч би й у нас отут, у бриґаді, з козаків уся розвідка кінна?

— В Бриґаді? — ледве замислився Чапаєв.

— Так-так, у нас, у бриґаді!

— А це, мабуть, міські... тутешні навряд чи, — не піддавався на докази Чапаєв.

— Я вже не знаю, чи вони міські, але факт... Та й не може бути, товаришу Чапаєв, щоб усе козацтво, ну все, було проти нас. Суттю справи цього не може бути...

— Чому ж? Ви побудете з нами — тоді...

— Ні, хоч скільки б я був — однаково не повіру!

Голос у Фьодора був твердий і суворий.

— Про поодиноких не варт і казати, — почав трохи підлаватися Чапаєв. — Звичайно, трапляються, але мало...

— Ні, не поодинокі... Все це даремно... Он пишуть із Туркестану — там на цілу область козацькі полки встановили радянську владу... А на Україні, а на Дону... Та чи ж мало?..

— Покладайтеся, вони от покажуть... сукин хвіст!

— Ну, чого ж покладатися, я не покладаюся, — пояснив Кличков Чапаєву, — і у вашій думці правди багато... Це правда, що козацтво — ворони чорні, правда... Хто ж проти цього? Царська влада на те про них і дбала... Але ви подивіться на козацьку молодь — це вже старим не рівня... Молодь більше до нас іде... Сивому козакові, звичайно, важче миритися з радянською владою... і всякому тепер важко, поки зрозуміє він її. Думають же чортяки-попи про нас і всьому вірять: церкви, кажуть, на хлівах коровячі обертаємо, жінки в нас у всіх спільні, жиди, знаємо всіх докупи, ниги й їсти вкупі — за одним столом, обов'язково... Де ж тут примиритися козакові, коли він із роду в рід привчається до церкви й до свого ситого, багатого господарства, до чужої праці, до степового спокійного життя?

Експлоататори, — насилу вимовив Чапаєв.

От-от, — стриман Фьодор усмішку. — В експлоатації тут суть справи і є. Багато козаки експльоатують не тільки з інших міст або киргизів — вони й своїм братом-козаком не гидують. От тут саме і є роздум. Тільки старшини — ті обрахують... Ви, мабуть, часто вали його просто "Чапаєв".

— Ні, — відповів Чапаєв, — не часто. Мене, — і він ударив себе в груди, — мене, — і знову ударив себе в груди, — мене, — і ще раз ударив себе в груди, — мене, — і ще раз ударив себе в груди, — мене, — і ще раз

ЯК З'ЯВИЛАСЯ ЛЮДИНА НА ЗЕМЛІ

Написав Л. В. КАНЕЛЬ

(Продовження.)

Або візьмімо шкуру голови. Є люди, що вміють дуже гарно рухати нею, збирати її у зморшки, і деякі так добре це роблять, що можуть одним рухом шкіри скинути з голови різні речі. Це тому, що в них добре розвинений зашкурний м'ясень голови, що звичайно в людей розвинений слабо. У тварин, навпаки, цей м'ясень розвинений добре і не лише на голові, але й на всьому тілі, отже, вони можуть рухати шкурою всього тіла й збирати її у зморшки. Кінь у літню днину ввесь час рухає шкурою, одганяючи цим торсанням від себе настирливих комах. А подивіться на їжака: його голки то стають сторч, то він увесь згортається в грудочку. Це працює зашкурний м'ясень його тіла. Людині ж такий зашкурний м'ясень не потрібний: мух та інших комах вона може відігнати від себе руками, руками ж таки вона й боронится. Через те цей м'ясень в неї майже зник, і лише шматочки його де-не-де ще збереглися.

***

Що уважніше вивчають учені будову людського тіла й розвиток людського зародку, то більше знаходять подібности між людиною й тваринами. І не лише з вищими: деякі останки,

Рука европейця та муринки.

наприклад, хвостової кишки, споріднюють людину навіть із червами. Коли розсунути пальці рук, видко, як проміж них натягується шкура. Це — рештки полотенця (плавної перетинки). Вони особливо добре помітні в маленьких дітей і в деяких муринських народів, і показують, що серед предків людини були й такі, що у їх був півназемний побут.

У нашім тілі є ознаки навіть того, що наші предки ходили рачки. На це вказує багато в будові людського хребта, миски, огруддя.

Коротко кажучи, всі ознаки призводять до одного: людина споріднена з тваринним світом.

З УСІХ ТВАРИН НА ЛЮДИНУ БІЛЬШ УСІХ ПОДІБНІ МАВПОЛЮДИ.

Вони справді дуже подібні до людей. Багато розповідають про те, як деякі з них живуть у неволі і як вони хутко наслідують людські звички.

У берлінському зоольогічному садку жив шимпанзе Моріц. Він спав на подушці, вкривався ковдрою, а вранці за допомогою служника вдягався, пив каву, користувався ножем та виделкою для їжі, зі знайомими людьми ручкався. Один мандрівник розповідав, що він бачив на судні самицю-шимпанзе, що навчилась розпалювати піч для хліба. Вона добре виконувала свої обов'язки, дивилась, щоб не випадало вугілля, і взнавала, коли піч доволі нагрілась. Опріч того, вона вміла працювати, як матрос, спритно тягла кітвичну линву, закріплювала вітрило, отже, матроси наприкінці дивились на неї, як на свого товариша. Чи правда цьому — напевне не відомо. Але зате відомо багато цілком правдивих оповідань про розум та здібності мавполюдів.

Знавець та аматор тварин Брем говорить, що з шимпанзе не можна поводитись, як із звірем. Навпаки, до його треба ставитись, як до людини. Він не лише наслідує людину, але кожен свій вчинок робить свідомо, з міркуванням. Свої почуття він виявляє по-людському — коли йому весело, він сміється, (посміхається), коли сумно — у нього сумний вираз на виду, і він випускає жалісливі звуки. Одного разу Брем показав шимпанзе свою шоститижневу доньку. Шимпанзе спочатку дивився на неї з дивуванням і ніжно торкався її обличчя пучками, а потім він дружньо простяг немовляткові руки. Цей самий шимпанзе дуже любив вечеряти. Увечері він ледве міг дочекатися, поки хазяйка принесе йому чаю. Коли вона довго не приходила, він голосно стукав у двері. А коли вона, нарешті, входила, він радісно кричав "Ох! Ох!" і простягав руку за чаєм. Він любив каву, солодкий чай з ромом

Шимпанзе.

і з великою охотою пив пиво. Коли пив, він сидів на канапі, одну руку клав на стіл, а другою брав із блюдця чашку. Спочатку він випивав чай, що був у чашці, потім брався до накришеного тут хліба. Хліб він виймав губами, а коли його ставалось замало, брав ложку, бо руками йому було заборонено. Він пустував, як пустує хлопчисько — то витягне і печиво, то на ліжне канці господаря, то візьметься випити цілу хустку... Номер цей шимпанзе з запаленим димом.

Оранг-утани теж щасливо приручали. Один із кандець доготримав у себе приручену самицю-орага. Вона була лагідна й добра, але завжди сумна тварина. Одного разу вона потягла пляшку вина, спішно його випила, а пляшку поставила на місце. Вона вміла розвязувати пальцями найзаплутаніші вузли, а коли вузол був надто тугий, вона розплутувала його

Оранг-утан.

зубами. Вона спала на сіні і що-разу перед сном перетрушувала сіно, розкладала його, клала особливий оберемок під голови і вкривалась. А другий оранг-утан умивався, як людина, добре мив у своєму помешканні підлогу і вмів цілуватись.

Жило у неволі й горилленя — "Мпунгу". Це був перший горилла, якого привезли до Европи (до Берліну) в 70-ті роки минулого сторіччя. В час своєї мандрівки по Европі він призвичаївся до людей, добре їв, бавився. Ввесь час він був на волі — на ланцюжку його не тримали. Настрій у нього був завжди добрий, а його лице, особливо коли він висував кінчик язика, було дуже подібне до обличчя муринського хлопчиська.

В берлінськім акваріюмі, де він прожив 1½ роки, він поводився дуже добре. Любив, коли його мили, пив із шклянки, вживав ложки. Зате коли він гадав, що його ніхто не бачить, він з величезним задоволенням потрапляв ротом у стра-

Горилла.

ву. За короткий час він став загальним улюбленцем, і його смерть (він помер з запалення легенів) усіх дуже засмутила.

Біля берегів Африки є острів Тенеріф (один з Канарських островів). Там перед війною 1914 було влаштовано спеціяльний інститут для вивчення розумових здібностей мавполюдів. Туди брали мавп просто з лісу і тримали їх у такому оточенні, щоб вони не могли наслідувати людські звички, бо переймати, наслідувати може й дурна тварина, а Тенеріфська станція вирішила дізнатись, як розумні, тямкі мавпи.

І що ж? Тенеріфські мавпи поводилися так само, як мавпи, що довго жили з людьми. До цього часу гадали, що лише людина може користуватись знаряддям. Тенеріфські шимпанзе довели, що це неправдиво. Вони, наприклад, дуже любили палицю. Вони то досягали палицею речі, що їх не могли досягти руками, то підіймали нею важку покришку над ямою, то викопували палицею коріння та рослини із землі. Нині кажуть, що за стародавніх часів в людей палиця теж була майже єдиним знаряддям.

Тенеріфські шимпанзе самі вигадували для себе гру — підколювати курей. Це була цілком людська гра. Професор Келер — науковий робітник Тенеріфської станції, запевняв, що не вважав би цю гру за можливу, коли б не бачив її на власні очі.

Справа стояла так. Коли шимпанзе їли, до столу збирались кури й дзьобали крихти, що впали з столу. Шимпанзе це помітили й почали самі принаджувати курей: вони кидали їм хліб через свою загороду. Іноді, як пустуни-хлоп'ята, шимпанзе дратували курей, коли кури збирались допастись до хліба, вони відсмикували свою принаду. Кінець-кінцем, вони вигадали от що: заманювали курку хлібом до штахет і, коли вона наближалась, штрикали її тіло палицею або кололи гострим дротом. Професор Келер каже, що, коли він дивився на них, він завжди згадував німецьких пустунів Макса й Моріца (є така дитяча книжка).

Шимпанзе дуже любили ловити та їсти мурашок. Їм подобалась кислота, що її випускають мурашки. Коли мурашки довгими процесіями переправлялись через двір, вони набирали їх просто на язик. Але от виявилось, що мурашок у мавпиній загороді не стало, і процесії мурашок посувались за штахетами. Тоді шимпанзе брали декілька соломинок або тоненьких паличок, просували їх крізь сітку на мурашиний шлях і чекали. За деякий час на палички набрались мурашки. Тоді шимпанзе швидко тягли палички всередину і сировали їх у рот. Так вони полакували мурашками.

Ця гра дуже подобалась шимпанзе, і вони почали часто її повторювати.

Професор Келер д'ясував, що шимпанзе поводяться не так, як інші ссавці; навпаки, у багатьох випадках вони цілком нагадують людину. Коли, наприклад, вони хотіли дістати банан з високої гілки й не могли їх досягти, вони ставали дуже схожі на дітвору.

Взагалі, спостереження на Тенеріфській станції довели, що шимпанзе зовсім не первозумні тварини. Навпаки, будовою свого розуму вони дуже подібні до людей.

На жаль, після війни в Німеччині не вистачило коштів утримувати станцію на Тенеріфі, і її закрили. А шимпанзе перевезли почасти до берлінського, почасти до лондонського зоольогічного садка. Отже, тимчасового ці цікаві спостереження над мавполюдами припинились.

(Далі буде)

Соціялістична перебудова сільського господарства

УРИВОК З ДОПОВІДІ ТОВ. С. В. КОСІОРА НА XII З'ЇЗДІ КП(б) ПРО РОБОТУ ЦК ВКП(б)

(Докінчення)

Винятково велику організаторську й політичну ролю у піднесенні нашого сільського господарства відіграли МТС та радгоспи, а надто політвідділи МТС. 1933 р. ЦК ВКП(б) організував у МТС та радгоспах 3,800 політвідділів, двинув на цю роботу величезну армію комуністів — злизько 17,000 осіб, при чім добрав найзагартованіших, перевірених, кращих комуністів. Про те, яку велику роботу провів тут ЦК ВКП(б), показує хоча б той факт, що для добору 4,000 начальників політвідділів сільсько-господарському відділові ЦК довелося переглянути й перепустити близько 25,000 комуністів.

Торкаючись сільського господарства, не можна ні в якому разі обминути питання про технічні культури, роля яких, надто у виробництві товарів широкого вжитку, особливо велика. Щодо технічних культур, ми теж маємо досить серйозні успіхи, особливо це стосується бавовника, а також льону й соняшника. Хоча треба сказати, що ці успіхи далеко ще недостатні і не можуть нас задовольнити.

При деякому збільшенні проти 1930 р. засівної площі під бавовник збір бавовни збільшився з 11 мільйонів цнтн 1930 року майже до 13 мільйонів цнтн 1933 р. Гуртовий збір льону 1933 р. проти 1930 р. теж значно збільшився. Ми маємо успіхи і щодо соняшника, гуртовий збір якого зріс з 15.7 мільйона цнтн 1930 р. до 23.3 мільйона цнтн 1933 року.

Але в нас надзвичайно поганий стан з буряками. Головне лихо — в низькій врожайності буряків. Питання про технічні культури — надто буряки — ми повинні поставити, як одне з найважливіших найближчих завдань. Україна, яка є вирішальна країна що до буряків, 1932 р. дала дуже мало буряків, і хоча 1933 р. ми їх одержали значно більше, але все ж менше, ніж 1930 року.

Основне питання щодо технічних культур, є, звісно, питання піднесення врожайності, при чім головним важалем тут повинна бути механізація обробітку. У цій галузі ЦК ВКП(б) вжив ряд заходів: налагоджено виробництво спеціяльних просапних тракторів, виробництво прополювальних, збиральних та інших машин, а також збільшено виробництво добрива.

Далі, товариші, питання тваринництва. На XVI з'їзді тов. Сталін особливо загострював нашу увагу на три важних показниках по тваринництву. Ми повинні прямо сказати, що в цій галузі у нас поліпшень дуже мало. Стан такий самий неблагополучний, який він був і раніше. Досі не вдалося припинити скорочення поголів'я худоби, за винятком свиней. За останній рік значно загаялися темпи скорочення поголів'я, але все ж зменшення поголів'я ще триває.

Не треба доводити, що питання тваринництва є одне з вирішальних, корінних питань, яке ми повинні розв'язати будьщо і найближчого часу.

У загостреній клясовій боротьбі ворог свій удар спрямував, насамперед, проти тваринництва. Йому на цій ділянці вдалося досить серйозно нашкодити.

Основна умова для швидкого розвитку тваринництва наявність достатньої кількості зерна. З цього погляду у нас тепер утворилися цілком сприятливі умови. Та справа не тільки в цьому. Успіх справи вирішує увага, повсякденний провід організацією й розгортанням тваринництва в колгоспах, у колгоспників та в радгоспах. До цієї справи ми ще по-справжньому не взялися, і 1934 р. повинен стати справді поворотним роком щодо швидкого розвитку у країні тваринництва. Нині у нас тваринництво зростає насамперед лінією громадського тваринництва, тваринництва в радгоспах та колгоспах. Ми повинні домогтися того, щоб у нас не було колгоспів без тваринницьких галузей. Ми повинні всіляко розвивати всі галузі тваринництва, зокрема дрібне коштом зростання його також і в індивідуальних господарствах колгоспників, коштом приміських господарств кооперації, ВРП тощо.

Товариші, отож в галузі сільського господарства перед нами стоять такі основні завдання:

1. Як і перше, далі розвивати зернове господарство колгоспів та радгоспів, головно, напираючи на піднесення врожайності.

2. Зосередити особливу, основну увагу на тваринництві, зокрема, на розвитку дрібного тваринництва, надто свинарства.

3. Розв'язати завдання зростання виробництва технічних культур і, насамперед, буряків.

І, нарешті, завдання дальшого зміцнення й поліпшення проводу колгоспами.

Треба завжди пам'ятати вказівки тов. Сталіна на січневому пленумі ЦК і ЦКК ВКП(б) про труднощі нашої роботи на селі та про завдання, що ускладнилися, проводу колгоспами, про те, що за колгоспи тепер відповідаємо ми, комуністи, що ми повинні заглиблюватися в усі деталі колгоспного господарства, що громадське господарство треба вести за пляном. Для цього наші політвідділи МТС та РПК (Районні Партійні Комітети) повинні щоденно поліпшувати свій провід колгоспами, домагатися сумлінної роботи колгоспників, опанування нового технічного озброєння, цілковитого й доцільного використання всіх машин, насамперед, тракторного парку. Ми повинні поставити перед колгоспами завдання — розгорнути в колгоспах додаткові найприбутковіші галузі господарства (тваринництво, городництво і т. д.). Досвід показує, що ті колгоспи, що утворили у себе ці додаткові галузі виробництва, значно підвищили грошеві прибутки й поліпшили свій матеріяльний стан.

Нам треба зміцнити радгоспи, утворити в них постійні кваліфіковані кадри, поліпшити їхні побутові умови, домогтися в радгоспах опанування всієї наявної техніки, щоб забезпечити високий урожай.

ПРО ЗАКОНИ, ЯКІ ОБОРОНЯЮТЬ ІНТЕРЕСИ ФАРМЕРІВ, АЛЕ ТІЛЬКИ НА ПАПЕРИ

Вох, Алта.

Камонвелтський уряд в Алберті дуже часто давав до зрозуміння задовженим фармерам цієї провінції, що на підставі закону про полагоджування довгів (дебт едджосмент ект) і тієї мораторії, яку ухвалено на сесії парляменту в 1933, їхні домівки і домашні обстанови не підлягають секвеструванню за довги і податки.

Багато фармерів вірили в ці обіцянки премієра Бравнлі і не уважали за потрібне ставати членами одинокої фармерської бойової організації ЛФЄ. Багато бідняцьких фармерів не уважали за корисне будувати Обєднаний Фронт, щоб спільними силами можна було стати в обороні своїх домівок. Вони говорили, що морґеджові компанії і банкирі не сміють їм докучати, бо уряд на це їм не дозволить.

Фармері, які плекали такі ілюзії, будуть незадовго дуже розчаровані, бо в різних місцевостях північної Алберти морґеджові галапаси не зважають на ці закони й починають вже робити форкложурс на фарми, а уряд нічого собі з цього не робить. Таким чином армія безпритульних фармерів в Алберті буде зростати.

М. О. Дваєр, незаможний фармер в цій околиці, дістав повідомлення від морґеджової компанії забратися з фарми, на якій він має $500 морґеджу, до 1 березня. А цей фармер находиться нібито під охороною дебт едджосмент бюра. Недавно тому, коли морґеджова компанія загрозила йому викиненням з фарми, він вдався до цього бюра і там його запевнили, що справа буде залагоджена і він не дасть причини журитися, що втратить землю. Автори-дженерал Лимборн особисто запевняв фармера і його жінку, що він самий постарається дати їм потрібну охорону перед намаганням морґеджової компанії викинути їх з фарми. Але тепер морґеджова компанія вже поробила кроки, щоб забрати фарму.

Панове Лимборн, Бравнлі та інші члени камонвелтського уряду, які гордо заявляють, що до цього часу ні один фармер або робітник в Алберті не втратив ще своєї домівки, можуть сказати, що вони нічого не знають про справу цього фармера у Вох. Якщо так, то дописувач подасть опис цієї землі, щоб опісля ніхто не робив закидів, що буцімто такі річи виссано з пальця. Цей фармер мешкає на південно-східнім кводрі, секція 28, тавншип 58, рендж 23.

Ліга Фармерської Єдности відбула тут кілька мітінґів, щоб зорганізувати обєднаний фронт фармерів і не дозволити морґеджовій компанії викинути цього фармера з фарми. Цей фармер має семеро дітей.

М. Бриґадир, незаможний фармер в Ентон Лейк, так само дістав повідомлення від морґеджової компанії, щоб добровільно виступив з фарми. В це зокрема ... продаж двох фармів за морґедж: одна недалеко Клайд, а друга коло Вестлак.

Якщо фармері, що стануть масово на оборону своїх сусідів перед морґеджовими галапасами, то не додасть відваги морґеджовим компаніям повести масову кампанію викидання фармерів з фармів за довги. Фармері мусять гуртуватися довкола ЛФЄ і боротися за втримання своїх домівок.

Дж. Кориген.

ЗА ОБЄДНАНИЙ ФРОНТ.

Комуністична Партія Еспанії видала відозву до соціялістичної партії, до революційних і реформістичних трейд - юнії, до анархо-синдикалістів та до всіх робітників Еспанії, закликаючи до будови обєднаного фронту.

FARMER'S LIFE

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND McGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year.....$2.00

Telephone: 51 465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ

Часопис для українського фармерства в Канаді — виходить кожної середи. Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, заінкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня міститься в Українськім Робітничім Домі, на розі вулиць Причард і МекҐреґор, у Вінніпеґу, Ман.

Передплата на рік.....$2.00

Адреса:

FARMER'S LIFE

Cor. Pritchard Ave. & McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

ПАРИЗЬКА КОМУНА

Паризькі Комунарі піднесли свій червоний прапор саме тоді, коли Франція опинилася перед внутрішнім переворотом в країні й була значно послаблена франко-пруською війною.

У вересні, 1870, друга імперія Луїса Бонапарте впала під тяжким ударом пруських мілітаристів і французька буржуазія мусіла встановити республіку. Новий уряд не мав довірря робітників, які зрозуміли, що їхні провідники, такі як Тієр, Фаво та інші, були більше зацікавлені в тому, щоб здавити революційний підйом французького пролетаріяту, чим прогнати з країни німецьку армію.

Дня 8 січня, 1871, коли голод примусив Париж піддатися, німецькі мілітаристи довідалися, що французькі робітники були озброєні, й німецька армія боялася вступити до міста. Але Тієр був менше розважний і вислав з Версалю військо, щоб воно захопило гармати від Національної Ґвардії. Але ця спроба Тієра показалася даремною, бо його військо збраталося з робітниками.

Цей факт так настрашив французький уряд і його військових урядників, що вони рішили одноголосно втікати з Парижа. З цією втечою вони не запізнилися ні на одну хвилину, бо заледве притих за ними тупіт кінських копит, як Центральний Революційний Комітет заняв місто й примістився в міськім ратуші. На другий день, тобто 19 березня, пролетаріят Парижа проголосив новий уряд.

Про характер цього уряду було сказано в маніфесті, виданім 18 березня Центральним Комітетом Національної Ґвардії, де було сказано, що паризький пролетаріят, стрінувшись з зрадою панівної кляси, прийшов до переконання, що він самий мусить рятувати положення і взяти справу у свої руки. Паризький пролетаріят зрозумів, говорилося далі в маніфесті, що його найвищим обовязком і абсолютним правом є стати паном своєї власної судьби і захопити владу у свої руки.

Цими пророчими й геройськими словами заговорили робітники Парижа до панівної кляси Франції, проголошуючи її смертний вирок й запроваджуючи еру пролетарської революції. Паризька Комуна була першою революцією, яка поставила собі за завдання не лише визволення збунтованої кляси, але й звільнення суспільства від визиску й тиранства. Перший раз в історії людства робітнича кляса захопила владу.

***

Але перемога Паризької Комуни тривало коротко. Після 70 днів, 28 травня, її втоплено в морі крови. Пімста переможної буржуазії була страшна до неописання. Щонайменше 25,000 чоловіків жінок і дітей впало в боротьбі з буржуазією й після тієї боротьби; 3,000 робітників й робітниць померли в тюрмі; 13,700 засуджено на довголітню або досмертну каторгу; 70,000 жінок, дітей і немічних стариків втратили своїх кормителів, яких буржуазний уряд засудив на смерть або депортацію. Поверх 111,000 робітників впали жертвою ката Тієра за те тільки, що боролися за інтереси своєї кляси.

Коли стало відомим, що контрреволюція перемогла, французькій буржуазії спав важкий камінь з її грудей і вона легше відітхнула. Вона була сліпа на економічні чинники, які народили Паризьку Комуну, і думала, що вона нанесла соціялізмові смертельний удар, а робітників поставила на старі позиції раз назавжди. Але радість буржуазії була передчасна. Вся сліпа брутальність буржуазної реакції була безсильна спинити велетенський похід історичних подій.

***

Досвід Паризької Комуни дав безсмертну лекцію для світового пролетаріяту. Багато теорій Маркса й Леніна про характер держави й диктатури пролетаріяту базуються на досвідах славних перемог й трагічного закінчення Паризької Комуни. Помимо своїх багатьох помилок й короткого існування Паризька Комуна перевела була в життя багато законів, які ще й сьогодні можуть бути взірцем для дійсних робітничих урядів.

Паризька Комуна відділила церкву від держави, ухвалила закони, силою яких знищила державний апарат, замінивши його демократичним вибором виконавчого тіла, зрівнала платню державних урядників з платнею звичайних робітників, та ухвалила закони, якими поліпшила економічне положення фабричних робітників.

Паризька Комуна впала з двох причин як на це вказав Маркс: перша причина була та, що обєктивне положення не було ще таке, щоб могло забезпечити її успіх; а другою причиною було те, що Комунарі не мали ясних політичних поглядів, бо багато з них мали дрібно-буржуазні анархістичні погляди. Але Паризькі Комунари запалили смолоскип, який ніколи не згасне. Цей смолоскип вирвали з їхніх умираючих рук не лише робітники Франції, але цілого світу.

***

Крім Паризьких Комунарів не пішла намарне. Їхню геройську боротьбу продовжують революційні робітники й селяни з усіх капіталістичних країн. Недавно тому в тім самім Парижі, де ще й сьогодні стоїть так звана Стіна Комунарів, як свідок їхньої геройської боротьби і ще більше геройської смерти, знову піднесли були червоний прапор й звели шверту боротьбу з військом і поліцією проти зростаючого фашизму в Франції. Ще більше геройську боротьбу звели австрійські робітники проти фашистського уряду Дольфуса який намагався знищити все, що тільки має робітничий клясовий. Недавну боротьбу французьких і австрійських робітників буржуазія так само втопила в крові, але прийде той час, коли трудящі маси перемогуть і встановлять Всесвітню Комуну.

ТАРАС ШЕВЧЕНКО

(В 120 РІЧНИЦЮ НАРОДИН ПОЕТА)

Тарас Григорович Шевченко-Грушівський родився в Звенигородському повіті Київщини (9 березня 1814 р.) Є там двоє сіл — Моринці і Кирилівка. В першому з них родився, в другому прожив свій вік дитинний геній українського народа, той мужик-кріпак Тарас Шевченко, що своє слово поставив

біля тих
Людей закованих моїх
Убогих, нищих,
Малих отих рабів німих.

З початку XVIII. віку Кирилівка і Моринці належали до Вільшанського "ключа" княгині Яблонської. Перегодом вільшанські маєтності перейшли до рук Василя Енгельгарда, який був їх власником тоді, коли народився Тарас Шевченко

Батьки Шевченка, кріпаки, жили убого, злиденно, роблячи з ранку до вечера не на себе, а на панів. Хата їх в Кирилівці була убога, стара з почорнілою соломяною кришею. В тій хаті, опріч батьків жило

шестеро дітей: три хлопці і три дівчині та все сама малеча; на цілу таку велику сім'ю — один робітник-дбаха батько, тай той що дня на панщині. Поет, згадуючи батьківську хату, каже... "там неволя, робота тяжкая".

Ледви минуло Тарасові девять літ, як матір, "його добрую, ще молодую у могилу нужда та праця положили". Мати померла дійсно ще молодою на 32 році свого віку.

Через півтора року по смерти матері на голову Тараса Григоровича упало нове тяжке лихо. Батько його, поїхавши у Київ, занедужав в дорозі, та вернувшись до господи "не видержав лихої долі, умер на панщині.

Парубочий вік Т. Шевченка до викупу з кріпацтва.

Дмитренко (панський завідатель), виряжаючи Тараса в гурті з іншими кріпацькими дітьми до панського двору, атестував його, більш відповідно Тарасовому хисту вдатним на маляра покоєвого. Нагадаймо собі, що великі пани того часу держали у себе з власних кріпаків не тільки слуг і майстрів, а навіть музик, співаків і акторів. Власні з кріпаків хори, орхестри, театр, навіть балет були за звичайну не тільки на лівобережній, але й на правобережній Україні: от хоч би у Троцинського трупа з кріпаків; у Скоропадського хор і орхестра, у Галагана — концерти кріпаків, та й ще а не аби якими солістами.

Ми бачимо в понеділок 7 грудня 1829 р. огнищану сцену панського самовласти. В стані на долівці лежить Шевченко; один з кучерів сидить у його на голові, тримаючи йому руки; другий на ногах з кучер Сидорка, справляючи Енгельгардів наказ, на тарасовому тілі малює різками везерунки — оздобу кріпацтва! Він пише картину панського самовластя, картину мордування чоловіком-чоловіка! В дебелій руці Сидорки сумним посвистом хижим лунає довгий пучок різок! На той посвист німо відповідають цівки крови з Тарасового тіла, а сам Тарас не стогне, не кричить, не проситься; він мовчки сціпив зуби, стуливши міцно губи, силкується не пустити з грудей голосу, бо тямить, що з тим голосом вирвалося б не прохання, а глибокий прокліп деспотизму.

Шевченко серед українських панів.

Червня 29 того ж 1843 року бачимо Шевченка у селі Мос'івці на балю у діднички Тетяни Вільхівської. У Мос'івку до Вільхівської, розповідає Чужбинський, з'їздилися на балі пани з Полтавщини, з Чернігівщини і з Київщини. Вони приїздили на кількох скінчках з цілим поїздом слуг; жили по кілька день, їли, пили, танцювали, грали в карти і роз'їздилися до 15 січня — день іменин Вільхівської. Вільхівській було вже 80 літ; майже сліпа вона вже була, а проте загарливо любила гру в карти. Більшості своїх гостей, а їх з'їздилося чоловіка 200 — вона й зовсім не знала. Балі Вільхівської були для України ніби той Версаль. Величезна саля на два світи, старосвіцькі меблі, зеркала і занавіски XVII. віку, квітки, тиск панства, прибраного в роскішну послідньої моди одежу, все оце було незвичайно інтересним. В оцьому Версалі був, властиво кажучи, вертеп панської деморалізації. Тут пани тільки проїдали і пропивали піт і працю своїх кріпаків.

Після вечері, одне веселе товариство мужчин взяло Шевченка до себе до світлиці, принесли сюди доволі напоїв і тут справляли гучні привітання. Це було "общество мочемордія". На чолі його стояв дідич пирятинського повіту Віктор Закревський.

Від Вільшанської подавен Шевченко в дальну дорогу В Лубнах знов пан покликав Шевченка і Чужбинського обідати. Було ще доволі рано. В прихожній, на лавці дрімав слуга. Пан відчинивши з дверей і помітивши, що слуга спить, розбудив його по своєму власною рукою. Тарас почервонів, надяг шапку і пішов собі геть. Скільки не просили його він не хотів вернутися. За теж пан той, людина темна, і пімстився потім і не мало гора залізних йому поетові.

(Продовження на 5-ій стороні.)

Я ВТІК З РУК ЮГОСЛАВСЬКИХ КАТІВ - - ТОМ КАСИК

Мене випустили з тюрми 26 грудня й під охороною двох мавитед поліцменів посадили до автомобіля. Поліцмени завезли мене до Броквил, що є 50 миль від Кінґстону. Дороги були такі слизькі, що кожної хвилі я сподівався випадку з автомобілем. В Броквил завели мене до поїзду, що відїздив до Галіфаксу. Там чекав я цілий тиждень на корабель і був весь час під замком.

Через цілу мою подорож до Галіфаксу, як також і в галіфакських іміґраційних бараках я домагався дозволу написати або зателеґрафувати до своїх товаришів, але стрінувся з рішучою відмовою. На 1 січня мене відставили на корабель "Монткалм", що відходив до Ліверпулу.

Мені здається, що буде трудно вирватися мені цих буржуазних собак-сторожів, бо вони слідкують за мною дуже пильно.

На кораблі ці капіталістичні льокаї дуже мене ненавиділи, бо вони знали, що я є політичний депортант. Вони дали мене до окремішньої переділки, в якій був деґенеровний кримінальник, якого теж депортували.

Я запротестував проти цього до корабельного капітана, але він відповів мені, що депортант не може бути в товаристві чесних людей.

Дня 1 січня я вже був на широкім морю.

***

Нарешті мені вдалося дістати до одинокої пролетарської країни в світі. Помимо різних махінацій буржуазії я дістався до країни, якою рядять робітники і селяни, де немає безробіття, нужди і голоду серед трудящих мас.

Я хочу коротко описати свою подорож. Коли я приїхав до Ліверпулу, так на зустріч мені вийшла ціла бриґада поліції. Мене кинено до вязниці на 35 годин. Британські вязниці збудовані біля морського побережжя, а, їхні камери є дуже нечисті й вогкі. Тому я в них відразу захорів. Я домагався лікарської опіки, але антаґоністична анґлійська буржуазія не дала мені ніякої допомоги. Мені сказано, що я не потребую лікаря.

На підставі документів з Югославії, які мені дав в Монтреалі державний урядник, я мав їхати через Бельґію. Але не дивлячись на ті документи, мене відставлено на британський корабель "Вієнна" в Ліверпулі. Там кинено мене в окремішню каюту, де до мене негайно прийшли три поліцаї і корабельний капітан. Під екскортою цих поліцаїв я приїхав до Гавріч. Капітан корабля запитав мене в гострім тоні: "Де ти їдеш?" Я відповів: "Ви маєте мої документи". Тоді він ще гостріше заговорив до мене: "Сідай, ти більшовицький байструку. Ти ніколи не доїдеш до Голяндії, або до якогось іншого місця".

На кораблі "Вієнна" мене повезли до Гук оф Голенд, в Голяндії, а звідтам назад до Гарвіч, Анґлія. Це зроблено тому, що я був хворий. Буржуазні власти не знали, що робити зі мною. Вони не могли тримати мене у вязниці, бо мене постійно відвідував адвокат Міжнародньої Робітничої Допомоги. Так само не могла вона віддати мене до шпиталю, бо там були би відвідували мене британські робітники. Тому то вона посадила мене на корабель "Вієнна" і повезла через канал.

***

Коли я вернувся з Голяндії до британського порту, там мене знову кинули до вязниці, а опісля відвели на корабель, що відходив до Бельґії. В Бельґії вийшли мені на зустріч два детективи, які повели мене з корабля до поїзду. В Швайцарії я мав пересідати на інший потяг, але й там мене стрінули два поліційні аґенти і купили мені залізничий білет до Загребу.

Вкінці я приїхав до Відня. Там я вийшов з поїзду наперекір приписам, бо я знав, що Відень був моєю останньою нагодою втічи від пильнуючих мене ворогів. Міжнародня Червона Допомога дістала для мене візо до Радянського Союзу й доручила мені його на кораблі, яким я їхав до Бельґії, як також дала мені інформації в справі дальшої подорожі до СРСР. Я думав, що для мене вистарчить мати польське візо, щоб докінчити свою подорож до СРСР. Я пішов до польського консуля у Відні. Побачивши мої депортаційні документи польський консуль порадив мені йти "просто до югославського консуля й дістати від нього нові документи, а тоді він дасть мені польське візо". Іншими словами це означало, що я мав піти до югославського консуля, а там мене мали арештувати і під ескортою відставити до Югославії. Але ці махінації їм не вдалися.

***

Канадські робітники і фармері! Орґанізуйтеся і вступайте до своїх бойових орґанізацій! Ставайте членами Канадської Робітничої Оборончої Ліґи!

Багато робітників і фармерів недоцінюють значення такого великого оборончого руху, яким є Канадська Робітнича Оборонча Ліґа. Лише той робітник може вповні оцінити робітниче - фармерські орґанізації, який на власній шкірі зазнав брутального терору панівної кляси, який був арештований і депортований до фашистської держави. Я є один з тих многих бойових робітників, яких КРОЛ вирвала з кривавих рук фашистських бандитів.

Підчас мого перебування в Анґлії Міжнародня Робітнича Оборона тримала зі мною постійний контакт. Я є певний, що мене були б депортували до Югославії, якби не геройська боротьба британських робітників під проводом Міжнародньої Робітничої Оборони. Наша Міжнародня Робітнича Оборона в Анґлії не лише що тримала зі мною постійні звязки, але постачала мені поживу, папіроси і робітничі часописи. Вона посилала до мене свого адвоката і дала мені фінансову допомогу.

***

Для цілої робітничої кляси в світі така орґанізація, як Міжнародня Червона Допомога була завжди одною з найважніших. Ще важнішою є вона зараз, коли капіталістичний світ чимраз глибше потопає в фінансовій кризі, яка несе з собою страшні терпіння для мільйонів як безробітних, так і тих робітників що працюють, та для бідняцьких фармерів. Панівна капіталістична кляса зі своїми льокаями та аґентами боїться зростаючої хвилі революційної боротьби робітничої кляси і для того вона арештує, судить, депортує і тероризує бойові орґанізації, які борються за право до життя для робітниче-фармерської кляси.

Югославські робітники і фармери Канаді! Ставайте членами КРОЛ, ваших робітниче-фармерських клюбів, ваших революційних трейд-юній та інших робітничих орґанізацій, бо лише через ці орґанізації зможете ви поліпшити свої економічні і соціяльні права.

Січня 30, 1934. Москва, СРСР.

ЧЛЕНИ ЛФЄ БЕРУТЬ ЖИВУ УЧАСТЬ В КЛЯСОВІЙ БОРОТЬБІ

Порт Артур, Онт.

Вже близько два роки, як в "Фарм. Життю" був допис про працю нашого відділу ЛФЄ в Оціон Лейк Ровд, коло Порт Артуру. Тепер хочу написати дещо більше про діяльність нашого відділу.

Наш відділ має 15 членів, з чого є 7 членкинь. Кожного місяця в нас відбуваються збори членів, як також одне спільне читання. Зараз ми почали читати "Підсумки національної політики на Радянській Україні", доповідь тов. Косіора, яка була поміщена в "Укр. Роб. Вістях". На читання вчащають усі, за винятком одного члена.

Членкині відбувають своє спільне читання кожного четверга пополудні. Товаришки досить зацікавлені цим читанням і більше обговорюють прочитане, ніж тоді, коли сходяться спільно з товаришами.

Крім освітньої праці, про яку я згадала, в нас відбуваються забави. Через брак власного приміщення забави відбуваються в приватних хатах членів. Прихід з цих забав ми віддавали на нашу пресу, а останню забаву влаштували в користь політичних вязнів, яких мають судити в Луцьку. Наш відділ передплачує "Фармерське Життя" і "Робітницю", а також покористовуємося мандрівною бібліотекою.

Минулого року побудовано тут анґлійську публичну школу. Ми мали в шкільній раді одного представника, а цього року маємо свого представника, як також секретаркою шкільної ради є членкиня ЛФЄ.

Наші члени не мають права голосу, за винятком трьох, однак ми працювали підчас виборів так, щоб неорґанізовані фармери голосували на нашого кандидата. Шкільні діти дістають в школі гарячу перекуску, за яку половину коштів платить уряд, а другу половину податковці.

Коли на початку цієї зими відбувався страйк лісових робітників, то фармері помагали страйкерам своїми продуктами. На цій дорозі є лісові кемпи "Пінджен Тимбер Ко.", де підчас страйку стояла пікетлайна на зміну. Наші робітники наїхала поліція і деяких так брутально побила клюбами, що наші члени мусіли давати їм першу допомогу. Тепер возять робітників троками до кемпів, але вони вертаються в кілька днів до міста на піхоту. Майже кожного дня можна побачити робітників, що йдуть з кемпів до міста на піхоту.

Фармері в цій місцевості плекають дріб і садять городину. Продати городину не так легко, хіба що відасться її за безцін. Кожний фармер потребує купити убрання, муки, пшениці для дробу, сіна для корови і багато інших конечних річей, але грошей на це нема де встарати.

Реліфу покищо не дістають, бо муніципал обіцяв, що дасть незадовго роботу. Всі чекають на ту роботу, але чи буде з неї яка користь, це інше питання. На що користь ми не покладаємо великої надії, бо нам обіцяють роботу тому, що чують вибори. Коли ж не дістанемо відповідного реліфу, то будемо боротися за нього організованим способом.

Анна Перуняк.

Приєднуйте нових членів для ТУРФДім підчас березневої кампанії! Масово святкуйте 15-річний ювілей "Укр. Робітничих Вістей"!

ЩО МАЮТЬ ФАРМЕРІ РОБИТИ, ЩОБ НЕ ВТРАТИТИ СВОЄЇ ЗЕМЛІ

Фенвуд, Саск.

Я дуже люблю читати "Фарм. Життя", бо воно оборонює фармерські інтереси і пише про ту велику кривду, яку фармерам роблять різні визискувачі.

Наша кривда є дійсно велика, бо ми купили компанійні фарми у воєнний час, за так званих добрих часів, за дуже високу ціну. Тоді ми подавали компаніям задатки і опісля заплатили їм по кілька рат, а тепер ціни на наші продукти сильно впали і ми опинилися перед небезпекою втрати нашої довголітньої праці.

Я від себе прошу редакцію "Фарм. Життя", щоб вона в кожнім числі своєї ґазети кликала фармерів щось робити, щоб охоронити свою довголітню працю. Я думаю, що в кожнім виборчім окрузі фармері повинні вдатися до своїх послів і просити їх, щоб вони домагалися в парляментах, аби компанії зменшили трохи наші довги за землю. Коли, наприклад, фармер мав заплатити компанії 3,000 доларів за фарму, а заплатив вже 2,000 доларів, то решту довгу компанія повинна подарувати і дати фармерові тайтл на землю.

Фармері вправо божеволіють, коли подумають над тим, що вони працювали на землі такі довгі роки, а тепер прийдеться з неї виступати. Де вони підуть, що вони зроблять зі своїми дітьми?

Тепер вже є дуже мало таких фармерів, які могли б сказати, що вони живуть на своїх фармах. Бо коли фармер підписує угоду, що кожного року дасть морґеджовій компанії третій бушель зерна, то він не є вже власником фарми, а рентівником в компанії.

Крім того, що ціни на фармерські продукти, особливо на збіжжя дуже впали, є ще інший клопіт. Тепер фарми не родять так, як кілька років тому, бо кинулися на них великі буряни, яких ніяк не можна знищити. Я вірю, що навіть ті вчені, які повчають фармерів як знищити буряни, не могли б їх знищити, якби перейшли від теорії до практики.

Ви пишіть в "Фарм. Життю", щоб фармері горнулися до своїх партій, бо інакше їхнє положення стане ще гірше. Так само ще раз згадую, що нам треба йти до послів, бо вони вибрані нашими голосами і мають заступати наші інтереси в парляментах.

А. С.

Замітка редакції: Ми в кожнім числі нашого часопису кличемо фармерів до оборони своїх домівок перед морґеджовими компаніями, банкирами і муніципалами. Ми взиваємо їх до будування обєднаного фронту й Ліґи Фармерської Єдности, бо тільки тоді, коли вони зрозуміють потребу належати до цих орґанізацій, боротьба проти визискувачів буде успішна.

Дописувач радить фармерам в кожній провінції "просити" послів, щоб вони впімнулися в парляментах за фармерами, яким довги не дають дихати. Він каже, що посли вибрані фармерськими голосами і тому повинні обороняти фармерські інтереси.

Так, повинні, але не обороняють. Вже близько 30 років існує в Саскечевані парлямент, але до цього часу в ньому не було ні одного посла, який став би непохитно в обороні фармерів. І так довго, як фармері будуть голосувати на кандидатів ліберальної, консервативної, незалежної й какой велтської партії, такого посла там не буде.

Фармерам треба домагатися, а не просити. Просимо когось тільки тоді, як хочемо дістати від нього щось задурно, щось такого, що нам не належиться. А фармерам чейже належиться відповідне життя за їхню тяжку працю. Цього життя вони мусять домагатися і боротися за нього, а не просити послів.

Колись говорили люди, що покірне теля дві корови сосе, а тепер вже кажуть, що ні одної. Тепер настав такий час, що наші не звертають найменшої уваги на просьбу фармерів, а дивляться на те, яка в цих фармерів орґанізована сила.

Якби всі бідняцькі й середняцькі фармері належали до Ліґи Фармерської Єдности і будували обєднаний фронт в кожній боротьбі за свої права, то ми ґарантуємо, що тоді ні одного фармера не викинули б з фарми морґеджові і земельні компанії. А що до теперішніх послів, то вони бачать фармерів тільки тоді, коли їм треба фармерських голосів.

Коли фармері виберуть до парляменту послів від Обєднаного Фронту, тоді можуть бути певні, що ті посли заговорять там про їхні інтереси такою мовою, якою ще ніхто досі в парляменті не чув — мовою самих зруйнованих фармерів. Але найважнішим і негайним завданням фармерів є орґанізувати обєднаний фронт і під його проводом боротися за своє життя, а не просити панів та панських аґентів, щоб над ними змилосердилися. Панські серця не мають.

ДИСТРІКТОВА КОНФЕРЕНЦІЯ ЛФЄ У ВІННІПЕҐУ БУЛА УСПІШНА

(Продовження з 1-ої сторони.)

ню для коней. Далі Брекен сказав делеґації, що в орґанізованих територіях фармері мають вдаватися за всякою допомогою до муніципалів.

Делеґати доказували Брекенові, що муніципальні ради різними способами стараються повести справу допомоги в формі збіжжя для посіву так, щоб його зовсім не дати. Це вони роблять в той спосіб, що не скликають муніципальних мітінґів аж по світі. Коли делеґати запитали премієра, що в таких випадках треба робити, то дістали відповідь, щоб таких радних "шмести з офісу, бо це є вільна країна".

Відбудеться широка кампанія за потрібну допомогу.

В деяких дистріктах фармері є готові піти за порадою Брекена і викинути з офісу муніципальних урядників, що не звертають ніякої уваги на фармерські домагання в справі допомоги.

Делеґати обговорювали Брекенові, що муніципальні ради різними способами стараються повести справу допомоги в формі збіжжя для посіву так, щоб його зовсім не дати. Це вони роблять в той спосіб, що не скликають муніципальних мітінґів аж по світі. Коли делеґати запитали премієра, що в таких випадках треба робити, то дістали відповідь, щоб таких радних "шмести з офісу, бо це є вільна країна".

Відбудеться широка кампанія за потрібну допомогу.

В деяких дистріктах фармері є готові піти за порадою Брекена і викинути з офісу муніципальних урядників, що не звертають ніякої уваги на фармерські домагання в справі допомоги.

Делеґати доказували

ДОБРЕ БУЛО Б, ЯКБИ ДО НАС ЗАЇХАВ РОБ.-ФАРМ. ОРҐАНІЗАТОР

Марлін, Саск.

В нашої місцевости дуже різдко можна бачити допис в "Фарм. Життю". Це тому, що тут немає ніяких робітничо-фармерських орґанізацій. Правда, є тут кілька читачів "Фарм. Життя" і один читач "Укр. Роб. Вістей", але цей останній мало коли заглядає до ґазети.

Від таких "читачів", як цей останній, годі сподіватися, щоб вони дописували до ґазети. Не будуть також дописувати і ті фармері яких панські аґенти вспіли переконати, що брехня є правдою, а правда брехнею, цебто, що робітничо-фармерська преса є для них шкідлива, а панівсько-льокайська корисна.

Нашу околицю замешкують переважно українці з Галичини. Є тут досить гарний Народний Дім, але що з гарного будинка, як в ньому не робиться гарна робота. Останніми часами деякі члени почали відпадати, бо не могли знести трактування, якого вони дізнавали від деяких місцевих лідерів. Покидають, не дивлячися на те, що не один з них напрацювався коло того будинку і вложив в нього свої центи. Ці люди мають добрі причини негодувати на невідповідне трактування і зривати з цією орґанізацією, але хай не слухають різних Василів, що підходять до них тепер зі своїми стрілецькими громадами, бо попадуть зпід решета на дощ.

Між так званими "самостійниками" а стрілецькою громадою немає найменшої різниці, коли говорити про їх відношення до фармерських інтересів. Обидві ці орґанізації тішаться широкими симпатіями панської буржуазії, яка вживає їх для своїх цілей, а в першій мірі для розбиття солідарности між фармерами і робітниками. Найкраще свідчить про це той факт, що верхушка зі стрілецької громади і так звані "самостійницькі" лідери намагаються всіми силами розбити страйк мирнамських фармерів.

Багато з тутейших фармерів не знають про страйк мирнамських фармерів і про ті причини, які заставили їх вийти на цей страйк. Мирнамські фармері бориться проти збіжевих галапасів, таких самих, які в Саскечевані розкрадають нашу працю. Хто виступає протиХа страйку в Мирнам, той виступає проти інтересів всіх бідняцьких фармерів в Канаді. Бо коли мирнамські фармері виграють страйк, то це буде доказом для галапасів, що фармер пробудився і не буде байдужно дивитися на ту кривду, яку йому роблять ті, що живуть з нашої праці.

Коли ж стрільці та "самостійники" виступають проти цього страйку, то вони є більшими ворогами бідняцьких фармерів як збіжеві спекулянти, бо останні є нашими отвертими ворогами, а наші "добродію" підшиваються часом під наших приятелів, щоб таким чином лекше нас звести на манівці і дістати від буржуазії похвалу і заплату.

Ми мусимо знати, що ми належимо до кляси бідаків, до трудящої кляси яка терпить від капіталістичного визиску. Нам з аґентами буржуазії не по-дорозі. Наші злидні з кожним днем зростають, а ми не боремося з ними, але виступаємо з одної панської орґанізації і відемо до іншої, але до такої самої. Якби ми спровадили сюди робітниче-фармерського орґанізатора, то не одному з нас відкрилися б очі.

А. Сахар.

ПЕРШИЙ МІТІНҐ ЛФЄ ЗАНЕПОКОЇВ ВОРОГІВ ФАРМЕРСЬКОЇ СОЛІДАРНОСТИ

Леннард, Ман.

Дня 11 лютого відбувся в тутейшім Народнім Домі фармерський мітінґ, на якім промовляв тов. І. Капуста, орґанізатор Ліґи Фармерської Єдности. Промовець вказав на причини теперішньої економічної кризи і на потребу орґанізації.

Фармері уважно вислухали промовця і віднеслися до нього симпатично. Але на мітінґ прийшов свистунівський піп зі своїм дячком, який одночасно є Сініарським форменом в Інґліс. Цим двом панам дуже тяжко приходилося слухати промови орґанізатора. Вони не могли всидіти підчас неї на своїх місцях, мов би їх хто шпильками колов.

Після мітінґу голова заапелював до присутних зложити трохи гроший на дальшу подорож для орґанізатора. На це піп сірвався зі свого місця і почав протестувати проти колекти, заявляючи, що хоче ставити орґанізаторові питання. Голова каже, що питання можна буде ставити опісля, але вперта попіна цього не слухає.

Почав піп ставити питання орґанізаторові і самий на них відповідати. Ці питання не відносилися до промови орґанізатора, але до "голоду" на Радянській Україні, яким попівські типи любять попрекати. Вкінці він накинувся на орґанізатора і на орґанізованих фармерів та робітників в Канаді.

Коли орґанізатор відбив всі попівські брехні, попа кинуло в дихорадку. Тоді на допомогу йому прийшов дячок, який вліз стару бляку, що між фармерами і робітниками ніколи не може бути єдности, бо їх інтереси ніяк не сходяться. А далі цей песи гомин тип, вимахуючи "Фарм. Життям", лез до ньому і свого ни аґітують, то піп зірвався на ноги і разом з дяком почали співати "Ще не вмерла". Після такої "демонстрації" піп вийшов на двір з кількома своїми прихильниками, а решта фармерів, які заповнили салю, залишилися.

На цім мітінґу ми переконалися, хто обороняє наші інтереси, а хто не хоче бачити нас орґанізованими і здібними боротися за краще життя. І хоч в нас не зорґанізовано відділу ЛФЄ, то проте він незадовго тут буде, бо не можемо ми сидіти тихо, коли з кожним днем приходиться чимраз тяжче жити, коли інші фармерські місцевости виступають орґанізованим способом до боротьби за свої інтереси.

Підчас мітінґу колекта не було, але по мітінґу свідомі фармері зложили на дальшу подорож для орґанізатора $12.45. Коли ми могли складати для попів по 20 або й 30 доларів, з чого ніякої користи не мали, то можемо зібрати кілька доларів для орґанізатора, який не обманює нас, а говорить правду про капіталістів та їх аґентів.

Присутний.

ЗОБОВЯЗУЮСЯ ЗІБРАТИ $30 ПРЕСФОНДУ І 15 ПЕРЕДПЛАТ ДЛЯ "ФОРОВ"

Арран, Саск.

Від якогось часу в "Фарм. Життю" закликається фармерів прийти з допомогою ґазеті "Форов", яка виходить на анґлійській мові. Але відтак поволи слабне. Коли так далі буде, то ґазета "Форов" знову перестане виходити. Я думаю, що по цього свідомі фармері ніяк не повинні допустити.

Я не є фармер, але мені лежить на серці існування всієї робітничо-фармерської революційної преси, включно з "Форов". І я себе питаю, чому ця ґазета не має реґулярно виходити. Таж фармерів така сила, що якби так кожний з них причинився маленькою даткою від себе, то та ґазета стала б щоденником. Тому то я постановив заставити до роботи деяких знайомих мені товаришів і викликати їх на змагання, бо кампанію "Форов" продовжено до 15 квітня.

Насамперед нагадав я собі про т-ку А. Онуфрейчук в Гаєс, Саск., і викликаю її приєднати 6 нових передплатників для "Форов" і 3 долари пресового фонду. Передплати можуть бути річні, або піврічні. Хто не може приєднати нових передплатників для "Форов", той виконає мій виклик коли здобуде таке саме число передплатників для "Фарм. Життя".

Але в Гаєс я маю ще інших знайомих. Наприклад, тов. Н. Морґоч повинен приєднати 2 нових передплатників для "Форов" і зібрати 2 долари пресового фонду; тов. Ф. Остапович має приєднати 2 нових передплатників і $1.50 пресового фонду.

А тепер мандрую до Веріґін. Насамперед атакую тов. Н. Палюка і викликаю його приєднати 3 нових передплатників і 2 долари пресового фонду; т. т. Джова Секундяка і М. Березовського на таку саму квоту.

Тепер відвідаю товаришів в Прудгом, що так славно попписалися підчас листопадової кампанії в користь нашої преси. Я там знаю товаришів Н. Гаврилкова, І. Матейчука, В. Стефанюка, М. Площинського, Н. Пелишкана і Н. Флійчука і викликаю кожного з них приєднати хоч по одному передплатникові і по доларові пресфонду для "Форов".

Але я зробив трохи за великий скок з Веріґіну до Прудгому, бо в околиці Кемсек живе тов. Дребит, який напевно приєднає двох нових передплатників для "Форов" і два долари пресфонду.

На себе наложую обовязок зібрати 30 доларів пресового фонду і 15 нових передплатників для "Форов", чи то інших робітничо-фармерських часописів.

Про приняття мого виклику прошу повідомити мене в "Фарм. Життю". На приватне повідомлення не погоджуюсь, бо тоді не будемо знати, хто втіче з поля боротьби, а хто витримає до кінця.

І. Р—кий

ВИКЛЮЧИЛИ ЧЛЕНА ЛІҐИ ФАРМ. ЄДНОСТИ ЗА ЙОГО ШКІДЛИВУ РОБОТУ

Плезент Гом, Ман.

Відділ Ліґи Фармерської Єдности в Плезент Гом бажає повідомити ширший загал членів нашої орґанізації, про виключення з неї Я. Метельського. Метельського виключено за те, що він не хотів піддатися орґанізаційній дисципліні і своєю роботою наносив шкоду не лише нашому відділові, але цілій орґанізації.

Метельський купив фарму до спілки з тов. Крижановським. Між ними обидвома зайшло непорозуміння в звязку з тією фармою, яке наш відділ старався залагодити, але хоч відбувся товариський суд і залагодив був справу на якийсь час, то опісля це непорозуміння відновилося.

Симпатики й противники нашої орґанізації говорили, що Метельський виступає проти визиску незаможних фармерів капіталістами, але самий не обійшовся зі своїм спільником так, як пристало на члена ЛФЄ, що бореться проти всякого визиску людини людиною. Таке дорікання шкодило нашій орґанізації. Ми докладали всіх старань, щоб справу залагодити якнайкраще, але не мали в цьому ніякого успіху, бо Метельський ігнорував всі наші пропозиції.

Добро нашої орґанізації вимагало того, щоб підприняти проти Метельського дисциплінарні кроки, що й зроблено. Коли наші щирі пропозиції нічого не помагали, бо Метельський накидався на товаришів, які бажали довести до порозуміння між ним й тов. Крижановським, ми остаточно мусіли виключити його з нашого відділу ЛФЄ, бо в ній не може бути місця для членів, які не хочуть піддатися орґанізаційній дисципліні.

В наслідок викинення Метельського з орґанізації, ще один член заявив, що добровільно з неї виступає. Коли ви викидаєте Метельського, заявив він, то я не тільки що виступаю з орґанізації, але буду робити проти неї, що буде в моїй силі.

Наша орґанізація дорожить кожним членом, але коли член свідомо робить шкідливу роботу і помимо частих упімнень не хоче виправити своїх помилок, коли через ті помилки терпить ціла орґанізація, то такого члена ми толерувати не будемо. Той член, який пішов за Метельським, не раз доводив до непорозумінь своєю поведінкою на зборах членів. Коли наш відділ обговорював справу голодового походу на Вінніпеґ, то він старався переконати нас, що такого походу не треба, бо Брекен дасть всьо, що нам треба, коли ми вишлемо до нього делеґацію.

Розкольникам не місце в орґанізації, яка цілком правильно пояснює нам, що за найменші домагання ми мусимо боротися, бо наші нічого добровільно не дадуть. Так само не може бути в ній місця для членів, які не хочуть піддатися орґанізаційній дисципліні.

Фармкор.

СПРАВА ФАРМЕРІВ ВИМАГАЄ, ЩОБ "ФОРОВ" ВИХОДИВ РЕҐУЛЯРНО

Веґревил, Алта.

Відділ Ліґи Фармерської Єдности в Гейт, Алта., зібрав $12.65 на пресовий фонд для "Форов". Ґазета "Форов", яка є одинокою дійсно фармерською ґазетою в Канаді на анґлійській мові, виходила дуже нереґулярно, а вкінці зовсім перестала виходити через брак фондів.

Свідомі фармері зрозуміли, що так довше бути не може, що "Форов" мусить виходити реґулярно, бо цього вимагають їхні інтереси і саме існування ЛФЄ, як одинокої фармерської орґанізації в Канаді, що гуртує довкола себе фармерів різних народностей й керує їхньою боротьбою.

Гроші посилаємо вирост до редакції "Форов" в Саскатуні. Думаємо, що наш відділ сповнив частично свій обовязок в кампанії "Форов". Сума, правда, не дуже великa, але якби так кожний відділ ЛФЄ в Канаді старався зібрати по кілька доларів, то я певний, що "Форов" міг би виходити реґулярно через цілий рік.

Дня 10 лютого відбулася в нас секційна конференція ЛФЄ. На цій конференції ми піднесли справу допомоги для "Форов" і вложили пляни для кампанії. Наша секція складається тепер тільки з двох відділів, бо ми завели нову систему орґанізування секційних комітетів. На конференції обговорено справу змагання.

Відділ ЛФЄ в Гейт викликав товаришів в Роял Парк зібрати $10 пресового фонду і приєднати чотирох нових передплатників для "Форов". Мондейр мав змагатися з Гейт і Ролл Парк за $25.

Щодо висліду цих змагань, трудно покищо сказати щось певного. Але можна сказати, що кожна ґрупа старалася вивязатися якнайкраще. Щодо Роял Парку, то там нема відділу ЛФЄ. Є там відділ КРОЛ, але він не є дуже активний, бо має лише кілька членів. Якщо товариші в Роял Парк не зможуть зібрати призначеної квоти, то їм можна буде трохи простити, але ніяк не можна буде виправдати відділ ЛФЄ в Мондейр, бо він уважає себе за активного.

Це є доказом, що вся наша преса в Канаді будується за гроші робітників і фармерів, а не за "московські рублі", як це люблять говорити українські фашисти.

А. В. Тимчук.

РАДНИЙ ВІД ОБЕДНАНОГО ФРОНТУ ВИКРИВАЄ ДИКТАТУРУ БАНКІВ

Тватінав, Алта.

Підчас муніципальних виборів, що відбулися тут 20 лютого, Обєднаний Фронт фармерів в 2 дивізії муніципалу мав свого кандидата на радного, яким був тов. Варварук, бойовий член Ліґи Фармерської Єдности. Його найближчим суперником був відомий тут камонвелтник, який дістав 17 голосів менше, а третій кандидат, старий твердолобий консерватист, дістав заледве 6 голосів.

Більшість тутешніх фармерів знаходяться в дуже тяжкім економічнім положенні й провадять зараз вперту боротьбу за відповідну допомогу. Теперішній реліф є такий мізерний, що фармері не дістають тих річей, без яких не можна людині обійтися. За цей реліф вони мусять возити кожного дня колики для фенсів й дрова так далеко, як 15 або й 20 миль.

Таке положення вказало фармерам на потребу будування обєднаного фронту під проводом Ліґи Фармерської Єдности, при помочі якого вони могли б розгорнути боротьбу за поліпшення умовин свого життя. Бо тільки орґанізованою боротьбою фармері примусять радних муніципалу забути про проценти для банкирів, а подумати про життя фармерів. До цього часу одною з найбільших турбот радних муніципалу було те, щоб банкирі дістали свій фунт мяса, а як живуть фармері, про це радні не хотіли чути.

Муніципальна рада дістала лист з банку, щоб зменшити видатки на реліф. В листі між іншим говориться, що від цього часу всі гроші сколектовані за податки, мають бути зложені в банку на імя банку, то значить, мають піти на заплачення довгів і процентів до банку. А далі говориться в тім листі, що коли котрийсь з радних видасть гроші на якусь іншу справу проти волі банку, то банк потягне такого радного до відповідальности.

Ці радні, які належать до типу політиканів малого міста, не хотіли познайомити фармерів зі змістом листа, який вони отримали з банку. Тов. Варварук прирік боротися проти цих банкирських залякувань і викривати їх перед фармерами. Він буде боротися в муніципалі за відповідний реліф для фармерів, але в цій боротьбі фармері мусять дати йому масову підтримку. Так само він буде боротися за інші домагання фармерів.

У виборчій кампанії Ліґи Фармерської Єдности відограла провідну ролю.

Дж. Корнен.

В БОРОТЬБІ З ФАШИЗМОМ НАМ ТРЕБА МАТИ СВОЮ СИЛЬНУ ПРЕСУ

Рембрендт, Ман.

Про життя тутейших фармерів було дуже мало дописів в "Фармерськім Життю", хоч те життя є таке, що про нього треба писати і вливати фармерів до орґанізації й боротьби за його поліпшення. Фармері цієї місцевости жиють таким самим незавидним життям, як в інших фармерських місцевостях Канади. Страшний капіталістичний визиск допровадив до того, що фармері стали цілковитими невільниками фінансового капіталу.

Певна частина канадських фармерів прийняла вже до переконання, що власна клясова орґанізація є для них необхідністю, бо під її проводом вони будуть ставити опір капіталістичному визискові. Якби так всі незаможні фармері й робітники були орґанізовані, то цього визиску не було б.

Буржуазія пильно слідкує за тим, щоб фармері не орґанізувалися. Коли ж вона довідається, що в даній місцевості фармери заснували свою бойову орґанізацію, тоді вона посилає до цієї орґанізації своїх аґентів-провокаторів, щоб внести між фармерів розлад і розбити їх солідарність. Якщо це не помагає, тоді вона здавлює боротьбу трудящих при помочі війська й поліції, а провідників клясової боротьби арештує.

Тутейші фармері жиють переважно з випасу худоби. Вони дають сіно, дрова та набіл. За всі ці продукти вони не дістають навіть такої ціни, яка покривала б кошти продукції, не говорячи вже про якийсь зиск. За корд спрої осики дістають від склепарів $1.50 в товарах. Склепарі потримають ці дрова через літо, а в осені продають їх з добрим зарібком.

Мирнамські фармері повинні бути прикладом для всіх незаможних фармерів в Канаді. На знак протесту проти надужить в збіжевих елевейторах вони створили обєднаний фронт і вийшли на страйк. Панські аґенти пробували різними способами звести страйкову боротьбу цих фармерів нанівець, але не їм це вдалося, бо фармері стали твердим муром, від якого відбилися всі брехні панських аґентів проти обєднаного фронту.

Мирнамські фармері мали добру орґанізацію і тому були певні своєї перемоги. Панські аґенти кричали що страйком в Мирнам кермує "комуністична" Ліґа Фармерської Єдности. Якщо це так було, то ЛФЄ заслуговує на велике признання від всіх бідняцьких фармерів за те, що бореться за фармерські інтереси. Тому до цієї орґанізації повинен належати кожний фармер в Канаді, який не може вижити з праці своїх рук, вкритих мозолями.

Зараз в Канаді починає підносити голову соціял-фашизм і фашизм. Ми знаємо добре до чого довели соціял-фашисти в Німеччині, які мали владу у своїх руках. Вони допомогли кривавому фашистові Гітлерові прийти до влади в той спосіб, що відмовилися будувати обєднаний фронт з революційними робітниками. Так само поступають в Канаді камонвелтники під проводом Вудсворта. Вони накидаються на обєднаний фронт і тим самим приготовляють ґрунт для фашизму. В цій ганебній роботі помагає камонвелтникам українська контрреволюція в Канаді, яка отверто аґітує за фашизмом.

В нас зорґанізовано недавно відділ так званої Канадської Січової Орґанізації. Деякі неосвідомлені фармері вступили до цієї орґанізації, не розуміючи того, що вона є наскрізь фашистською, що її програма нічим не ріжниться від програми Гітлера в Німеччині і Мусоліні в Італії.

Я взиваю цих фармерів заначасу покинути цю орґанізацію і вписатися до Ліґи Фарм. Єдности, яка вперто береться за наші економічні потреби. Так само взиваю їх читати робітничо-фармерську пресу, бо в ній пишеться про наше життя і про те, як його поліпшити.

Наш відділ ЛФЄ влаштував підприємство, чистий дохід з якого, що виносив $3.55, віддано на пресовий фонд для "Форов". Сума мала, але зате щира, коли взяти під увагу те положення, серед якого ми тут зараз живемо.

П. С.

СЕНАТ УХВАЛИВ 750 МІЛЬЙОНІВ ДОЛАРІВ НА ЗБРОЄННЯ.

Вашинґтон. Пятирічний плян розбудови воєнної фльоти Сполучених Держав коштом 750 мільйонів долярів принято в сенаті 63 голосами проти 18. Ухвалений законопроєкт пішов на конференцію з палатою представників, на якій мають викінчити поправки, додані до нього сенатом.

ВИДАЛИ ПРИКАЗ ДЕПОРТУВАТИ 11 ЧУЖИНЦІВ З СРСР

Москва. Асошіейтед Пресс повідомляє, що Державне Політичне Управління видало приказ депортувати 11 чужинців, які працювали для Контрольної компанії й були арештовані в різних місцях Радянського Союзу під обвинуваченням в економічній шпіонажі, саботажі й підпалах.

ЕКОНОМІЧНА КРИЗА НЕ СТРИМАЛА НАС ВІД БУДОВИ ФАРМ. ДОМУ

Фрейзервуд, Ман.

Дня 18 лютого відбулося в нас отворення Фармерського Дому. Простора саля була заповнена фармерами з дооколичних місцевостей. На отворенні був представник ЦВК ТУРФДім, як також представники поблизьких відділів ТУРФДім.

До успішного свята причинилися також члени і членкині відділу Секції Молоді ЛФЄ в Плезент Гом, які забавляли публику своїми прекрасними співами і танками. Група малих дітей з Гімлі так само відспівала дуже гарно кілька англійських пісень. Присутна публика була дуже вдоволена виступами молодих товаришів і товаришок, бо своїми оплесками завертала їх по кілька разів на сцену.

Свято отворення нового Фармерського Дому розпочато співом "Інтернаціоналу". Опісля виступив з короткою промовою тов. Ю. Лицар, що був головою свята. Він вказав на ті труднощі, серед яких довелося нам будувати Фармерський Дім, але щирість і витревалість членів перемогла всі ті труднощі і сьогодні ми святкуємо успішне закінчення будови власного приміщення, до якого ми будемо сходитися для обговорення своїх справ.

Після промови тов. Лицара почався концерт. З короткими промовами виступали також представники кількох дооколичних відділів, а підчас перерви виступив говорити представник ЦВК ТУРФДім. Він широко пояснив присутним діяльність нашої організації ТУРФДім від самого початку. Опісля згадав про ролю робітниче-фармерської преси в клясовій боротьбі робітників і незаможних фармерів в Канаді. При кінці своєї промови представник взивав присутних ставати членами ТУРФДім і Ліги Фарм. Єдности.

Між іншим представник звернувся до присутної молоді і вказав її на потребу належати до бойових робітниче-фармерських організацій та брати активну участь в боротьбі за краще життя трудящих фармерська молодь, говорив він, повинна організувати відділи Секції Молоді ТУРФДім і ЛФЄ та загартовувати себе до тих боїв, які лежать перед нею.

Вкінці товариш апелював до присутних складати датки на сплату довгу на Фармерськім Домі, який виносить $150. На сплату цього довгу представник зложив $5 від ЦВК ТУРФДім у Вініпеґу і одного долара від себе. Опісля жертвували присутні, кілько хто міг.

По закінченні концерту відбулася спільна вечеря, а потім присутні забавлялися до пізної ночі.

Заряд Фармерського Дому складає щиру подяку всім тим, що прибули на це свято і причинилися своїми датками до сплати довгу на будинкові.

За Комітет,
Л. Пендзівол, секретарка.
М. Пантилюк, голова.

Замітка Редакції: Комітет прислав нам лісту жертводавців, однак ми дуже жалуємо, що з браку місця в часописові неможливо було її помістити, бо вона досить довга. Добре було б, якби товариші були подали загальну суму зібраних грошей на сплату довгу. Це, на нашу думку, було б вистарчаюче.

ВСІ ЧЛЕНИ ПРАЦЮВАЛИ АКТИВНО В КАМПАНІЇ ТОДОВИРНАЗУ

Кенйон, Б. К.

Ми читали дотепе в "Фармерськім Життю" про нашу працю в листопадовій пресовій кампанії. В дописові говорилося, що та кампанія випала досить успішно помимо того, що не всі товариші і товаришки брали в ній активну участь.

Зате в січневій кампанії Тодовирназу всі наші члени і членкині працювали щиро, щоб дати якнайбільшу матеріяльну допомогу політичним вязням на Західній Україні і в Канаді.

Звичайно, мали ми перешкоди і в цій кампанії. Є тут пару камонвелтників, які виступають проти наших масових орґанізацій і стараються відтягати від них фармерів. Але в січневій кампанії Тодовирназу найбільше кричив нам один тутешний провокатор, якого викинули з наших масових орґанізацій. Після того він прийшов до камонвелтників й пробує розбити наші сили.

Цей провокатор намовляв фармерів, щоб не йшли на наші підприємства, які ми влаштовували в користь кампанії Тодовирназу. На провідних товаришів нашого відділу накидався і називав їх стул-пиджонами, щоб в такий спосіб підкопати до них довіря тутешніх фармерів. Але фармері знають, що дійсним стул-пиджоном є цей провокатор.

Цей тип ходить тут з камонвелтськими ґазетами й при тій нагоді пускає між фармерами різні неправдиві поголоски про наші орґанізації. Ми остерігаємо фармерів, щоб не вірили цьому брехунові, бо його викинено з наших орґанізацій за те, що він забрав пару доларів. Такого типа треба бойкотувати на кожнім кроці, бо він шукає за власною наживою.

В січневій кампанії ми влаштовували підприємства, продавали робіт. фармерську пресу й брошурки й збирали фонд на лісти. Всіх грошей зібрали ми $15.72. Як на цю місцевість і наші малі сили, зібрана сума є досить поважна. Всім тим, що жертвували на політичних вязнів, як і тим, що працювали в кампанії Тодовирназу, наш відділ складає щиру подяку.

В березневій кампанії ТУРФДім ми будемо старатися працювати так, щоб причинитися хоч до частинної сплати довгу на Українських Робітничих Домах в Канаді.

В. Г.

КОНЦЕРТ-МІТИНГОМ СВЯТКУВАЛИ ОТВОРЕННЯ ФАРМ. ДОМУ

Гай Прейрі, Алта.

Дня 18 лютого відбулося в нас святочне отворення Фармерського Дому. Наш комітет проголосив отворення помимо того, що будинок ще не зовсім викінчений. Через те останні ми днями перед отворенням товариші аж пріли, так працювали, щоб привести будинок в такий порядку, аби можна було до нього війтися.

Як відкрилося свято, мішаний хор з Сонсет Гавз відспівав "Інтернаціонал". Після цього наступили привіти від представників сусідних відділів ТУРФДім. Від відділу в Сонсет Гавз промовив тов. Н. Боброф, від відділу в Ройкрофт тов. І. Котик, від жіночого відділу в Сонсет Гавз говорила т-ка Анна Борисевич, від Юнсекції т-ка Ольга Пасека, а від комсомолу т. С. Парасюк.

Від окружкому ТУРФДім в Піс Ривер виголосив довшу промову тов. Н. Алексієвич, який вказав на дотеперішні досягнення нашої орґанізації ТУРФДім, що має свої відділи по цілій Канаді, та порівняв ту працю, яка провадиться в наших відділах, до тієї роботи, яку можна побачити в противних нам українських орґанізаціях.

Промовець згадав про тих людей, які люблять говорити, що ви робіть, а ми прилучимося до вас пізніше, як побачимо, що ви щось доброго зробили. Так говорити не треба, сказав промовець, бо теперішній час вимагає від кожного робітника і фармера в Канаді горнутися до своїх клясових орґанізацій й будувати їх спільними силами.

При кінці своєї промови тов. апелював до присутних жертвувати, хто що може на сплату довгу на нашім будинку. Всіх грошей зібрано $22.93, за які наш відділ складає щиру подяку всім жертводавцям.

Після промови слідувала друга часть концертової програми, до якої входили деклямації, соля, дуети, терцети, танки і монольоґи. Велике зацікавлення серед присутних викликала маленька 5-літня т-ка Фрик, яка відспівала "Дитячий Інтернаціонал" і "Ой казала мені мати".

На закінчення концерту мішаний хор з Сонсет Гавз відспівав "Прапор Червоний". Наш відділ складає щиру подяку товаришам з Сонсет Гавз, що так багато причинилися до успіху нашого свята.

Після концерту відбулася спільна вечеря, яку приготовили наші товаришки. На святі були фармері інших народностей, як також члени противних нам орґанізацій, але всі були вдоволені.

Того самого вечора відограно драму "Родина Щіткарів". Драма випала досить добре, хоч на салі можна було чути неспокій який робили перемучені маленькі діти, однак цього годі було оминути.

Після представлення відбулася забава з музикою, яка тривала аж до самого ранку.

На сплату довгу на Фармерськім Домі жертвували по $1: С. Парасюк, І. Парасюк, Н. Максимлевич, В. Бодюк, т-ка Л. Чемериньска, І. Лис; по 50 ц.: П. Вівчар, А. Кешин, С. Німек, Н. Борисевич, І. Котик, С. Шмата, І. Шудґай М. Янишин, В. Коропецький, М. Доцівник, Н. Махній, П. Лис, т-ки С. Шемелько, Е. Лис і Н. Галабурда; по 25 ц.: В. Пташник, Ф. Моравський, Ф. Фрик, Н. Масик, Д. Музичин, т-ка А. Ходзіцька, В. Керейчук, І. Клімчук, С. Борисевич, Н. Губар, Ю. Ціфрак, І. Товстий, Феленюк, М. Насік, В. Куниш; К. Чемериньский 10 ц.; Ю. Чемериньский 5 ц. Вільної колекти зібрано $5.53.

Фармкор.

ВІДДІЛИ ТУРФДІМ ПОВИННІ НАВЯЗАТИ ТІСНІ ЗВЯЗКИ З ОКРУЖКОМАМИ

Ренфорлі, Алта.

Окружком в Ренфорлі чекав на звіти з пресової кампанії від тих окружкомів, які приняли наш виклик на суму $1,000, однак до сьогодні його нема. Ми хотіли знати, котрий окружком найкраще поставився в листопадовій кампанії, а що повних звітів не бачили, то маємо причину вірити, що окружком в Ренфорлі вийшов переможцем в змаганнях, бо далеко перевиконав свою квоту.

Едмонтон зібрав $898.84. Едмонтонської гармати ми найбільше боялися, але вислід кампанії показав, що ми її легко поконали. Що зробили такі округи як Вох, Пакан і Мирнам, ми до цього часу не знаємо, бо на бачили їх повних звітів. Ми певні, що перемога за ренфорлійським окружкомом, а якщо ні, то все таки ми своєї кволи добилися.

Товариші, вислідом нашої праці в листопадовій кампанії було те, що ми повернули "Фарм. Життя" на вісім сторін. Перемога це велика, але ми не сміємо нею вдоволятися й вмовляти в себе, що ми зробили велику роботу і тепер можемо собі дозволити на відпочинок. Боротьба за життя не знає відпочинку. Зміцнивши нашого учителя, цебто "Фармерське Життя", ми під його проводом розгортаємо культурно-освітню працю в кожнім відділі наших орґанізацій.

Окружком в Ренфорлі робив і робить все можливе, щоб наші відділи якнайкраще провадили свою працю. Ми вислали орґанізаторів по відділах в нашім окрузі для зміцнення орґанізаційного життя, але задля різних причин ми не можемо мати сталих орґанізаторів, які час від часу відвідували б кожний відділ в окрузі, провели його працю та дали потрібні вказівки.

Ми певні, що орґанізатор відвідає ще кожний відділ в нашім окрузі і поможе товаришам на місцях в їхній праці, але до того часу самі члени мусять схопитися на мітинґи і плянувати працю. До виконання цих плянів мусить взятися все наше членство, включаючи заряди, бо не раз заряди мають добрі пляни, але що з тих плянів, коли члени не пробують перевести їх в життя. Окружком є завжди готовий дати всяку можливу допомогу нашим відділам, коли в них зайде щось такого, що вони самі не можуть собі зарадити.

Окружком вірить, що всі відділи в цім окрузі працювали щиро за придбанням нового членства до ТУРФДім, а якщо деякі з них не дописали, то мають нагоду продовжувати цю корисну і конечну працю в березні, який є місяцям кампанії за придбанням фондів на сплату довгів на Робітничих Домах і нових членів.

Працюйте, товариші і товаришки, та пишіть про свої успіхи і недостачі до нашої преси.

За Окружком в Ренфорлі,
М. Долинський, секр.

УРЯД ДОЛЬФУСА МАСОВО ЗВІЛЬНЯЄ ГІТЛЄРІВЦІВ.

Відень. — В той час, як фашистський уряд Дольфуса катує робітників у тюрмах, він масово звільнює націстів (гітлєрівців). В останніх днях звільнено багато націстів з вязниць і концентраційних таборів — по перше, бо ті місця є переповнені соціялістичними вязнями, а по друге, фашистський уряд обєднався з націстами в боротьбі проти революційних робітників.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Ст. М., Міре, Ман. — Ваш вірш п.н. "Мрії" не надається до друку. Пишіть прозою, це для вас буде легше. Коли пишете дописи, то подавайте більше фактів, а менше закликів, бо ці надоїли, який ми отримуємо разом з віршем, не надається до друку, бо він заповнений самими закликами. Пишіть про те, як живеться фармерам у вашій околиці, яку роботу роблять члени відділу ТУРФДім, чому ваш відділ ЛФЄ не дає про себе ніякої чутки, що роблять такі фармері в справі відшкодування реліфу від властей для своїх родин, тощо. Нам тепер треба менше закликів і більше акцій.

ВІДДІЛИ ТУРФДІМ В ПІС РИВЕР НЕ КООПЕРУЮТЬ З ОКРУЖКОМОМ

Сонсет Гавз, Алта.

Якось тяжко приходиться зрушити працю у наших відділах ТУРФДім в Піс Ривер, а це тому, що на місцях нема таких товаришів, які взяли б на себе відповідальність за це діло.

Я хочу навести приклад про те, як ці відділи відгукнулися на квестіонарі окружкому, та як деякі з них спопуляризували масові мітинґи, на яких мав промовляти тов. Парасюк.

Окружний комітет витрачає багато часу на виготовлення плянів праці, а вислід є такий, що деякі відділи зовсім їх легковажать. Наприклад, відділ у Вокінґ до цього часу не прислав ще до окружкому виповненого квестіонаря, а відділ у Гвайтло завернув чистий, невиповнений квестіонар, навіть словечком не згадав секретар про те, що члени того відділу тяжко приготовляються до будови власного приміщення. В цьому відділі самі передові члени задовжилися за нашу пресу, а тепер шукають собі нових клопотів з будовою приміщення.

Інші відділи виповнили квестіонарі і прислали їх до окружкому. Якби були краще працювалися, то можна було б похвалитися кращими успіхами, але окружком чується вдоволений тим, що ці відділи відгукнулися на квестіонарі і в той спосіб повідомили його про їхні успіхи й недостачі на орґанізаційному полі.

В Немна відділу вже немає. Товариші повідомляють, що відділ перестав існувати тому, що там майже всі на реліфі і деякі бояться, що поліція не дасть їм реліфу через те, що вони є членами нашої орґанізації. Якщо справа так мається, то дуже сумно, що зі страху перед поліцією члени відділу перестали працювати в орґанізації і ліквідували відділ.

Я тому згадую про квестіонарі, що окружком недавно розробив пляни й наложив квоту на кожний відділ зокрема в звязку з березневою кампанією. Окружком бажав, щоб секретарі відділів ТУРФДім в Піс Ривер дали звіт з березневої кампанії, коли вже не в нашій пресі, то перед окружкомом.

На останніх нарадах окружкому в Ройкрофт рішено вислати на обїздку окружного орґанізатора. Секретар окружкому розписав листи до всіх відділів, взиваючи товаришів на місцях якнайкраще провести мітинґи орґанізатора. Ми ці листи відіслали в Ройкрофт і Сексмит не звернули ніякої уваги. Такої байдужности ніяк не можна простити.

На окружних нарадах рішалося дуже багато, але тепер показалося, що нема кому цих рішень виконати. На основі цих нарад в нашім окрузі мав відбутися освітній курс, але товариші повели працю так, що мабуть він не відбудеться, бо не ма відповідного числа курсантів. Виходить, що рішати легко, але виконувати дуже тяжко. Я скажу, що не тяжко, але не хочеться.

Товариші з Сексмит відповіли, що не можуть виконати наложеної на них окружкомом квоти в березневій кампанії ТУРФДім, бо вони мають свій власний довг і клопоти. А хто з нас, товариші, без клопотів? А що вам тяжко живеться, що вас обсіли злидні, то нам в Сонсет Гавз цілком не краще живеться, навпаки, я думаю, що навіть гірше. От я пишу цей допис, а в хаті нема пушки муки. Реліфу не хочуть дати, бо кажуть, що я за "червоний", однак ми так не рішаємо, як ви.

Що там роблять товариші у Гвайтло, чи дім будують, чи приготовляються до березневої кампанії, чи зовсім їх цілий світ не обходить, про це окружком не знає, а хоче знати. Ми з цьому окрузі "щасливі" до того часу, поки нас інший округ не викличе на змагання, а то як викличе, тоді хоч втікай з округа.

Відділи у Вокінґ, Ройкрофт і Гай Прейрі ще не повідомили нас, які вони мають пляни щодо березневої кампанії й що вони зробили в цій справі до цього часу. Окружком не думає, що ці відділи підуть за прикладом товаришів в Сексмит, а докладуть всіх старань для успішного переведення кампанії.

З усіх закутин Піс Риверу читачі повинні писати до "Фарм. Життя". Якщо де треба орґанізатора, то окружком вишле його з охотою. Але окружком домагається, щоб товариші на місцях попрацювали трохи краще мітинґи орґанізатора, як це робилося до цього часу.

Н. Н. А.
Секретар Окружкому.

НА ПОХОРОНІ ТОВ. А. ТЕРЕСЯ, ЯКИЙ ПОМЕР ТРАГІЧНОЮ СМЕРТЮ

Гейрі Гил, Алта.

Громом вразила нас чутка, що наш молодий товариш Андрій Тересьо помер трагічною смертю підчас представлення на сцені Фармерського Дому в Плейн Лейк. Великий жаль викликала вона між орґанізованою фармерською молоддю в Гейрі Гил, що не стало між живими молодого товариша, якого діяльність в орґанізації повинна бути прикладом для всієї фармерської молоді в Канаді.

Наш відділ Секції Молоді ТУРФДім рішив взяти участь в похороні покійного товариша, щоб віддати йому останню пошану. Ми бажали постанній раз подивитися на нашого товариша, який в такім молодім віці покидає своїх батьків і численних товаришів. Ми спішилися, щоб прибути на місце перед розпочаттям похорону.

Товариш лежав, мов живий. Побачивши його, ми не могли стриматися від сліз. Ми готові були вибухнути голосним плачем, але старалися контролювати себе, щоб не допровадити то ще більшого жалю батьків покійного, які плакали без перестанку над сином.

Батько покійного перешукав кишені в ковті свого покійного сина і знайшов в них лісту на збирання пресового фонду для "Йонґ Воркера". Ліста не була ще заповнена, бо покійний Андрій дістав її перед тим, як мав їхати до Плейн Лейк грати представлення. Батько передав цю лісту молодим товаришам і попросив їх, щоб вони занялися колектою і заповнили лісту його сина.

Зі сльозами в очах я взяв лісту з рук осиротілого батька й пішов з нею поміж учасників похорону. За короткий час ліста була заповнена іменами жертводавців, які зложили $2.05 на пресовий фонд для революційної преси робітниче-фармерської молоді. Всім жертводавцям належиться щира подяка. Зібрані гроші посилаю вирост до редакції "Йонґ Воркера".

Хай не буде памяткою для батьків покійного товариша, що ми, орґанізована фармерська молодь, будемо продовжати ту роботу, якої не докінчив їхній дорогий син Андрій.

Член СМ

ФАРМЕРІ ЗЛОЖИЛИ $7.50 ДЛЯ ГАЗЕТИ "ФОРОВ"

Пелі, Саск.

На заклик "Фарм. Житт" й "Канадського Гудка" фармері околиці Пелі прийняли з доброю для англійського фармерського часопису "Форов".

Хоч багато жертводавців не розуміють англійської мови, якою друкується "Форов", то це не робить їх байдужними до ґазети, що боронить перед визиском бідняцьких фармерів різних національностей в Канаді.

Цю околицю замешкують переважно духоборці, які читають "Канадський Гудок". Останніми часами деяких з них відказалися від "КГ" тому, що на сторінках тієї ґазети духоборці фармері почали висвітлювати шкідливу роботу духоборського провідника Петра Веріґіна та інших урядників духоборської секти. Це читачі не зробили тому, що "КГ" відпустив місце для обговорення справи, якою повинні зацікавитися всі духоборці в Канаді.

При допомозі членів Руського Робітниче - Фармерського Клюбу приєднано для "Форов" двох нових передплатників і одного для "Кан. Гудка", які зложили по 50 ц. На пресовий фонд "Форов" збирано збіжжя, яке опісля продано за $4.65. Крім того сколектовано на пресовий фонд для "Форов" $1.70 готівкою. Всіх грошей для "Форов" зібрано $7.35.

Цю маленьку допомогу зложили для бойової фармерської ґазети бідняцькі фармері духоборці й таким способом дали приклад фармерам інших місцевостей, що вони повинні зробити для забезпечення тієї ґазети.

Всім жертводавцям і тим товаришам, що їздили від фармера до фармера за цією колектою, належиться щира подяка.

Колектор.

ВІДДІЛ СЕКЦІЇ МОЛОДІ ДЛЯ ПОЛІТИЧНИХ ВЯЗНІВ

Гаєс, Саск.

На поклик Головної Керуючої Ради Тодовирназу, щоб влаштувати протестні мітинґи проти терору польської шляхти, яка ставить перед суд 57 робітниче-селянських борців в Луцьку, тутешнє фармерство так само відгукнулося. Від різних масових орґанізацій в цій місцевості вислано протестні резолюції до призначених місць, в яких гостро пятнується катування політичних вязнів на Західній Україні.

Дня 10 лютого відділ Секції Молоді ЛФЄ влаштував забаву, підчас якої відбулася кошикова розігравка. З цієї розігравки видано $5.15 приходу. З того заплачено 75 ц. музикам, а решту заплатив відділ СМ з тих грошей, які сколективно при дверах. На оборону товаришів в Луцьку посилаємо до ГЗ Тодовирназу $1.32.

Заряд ТУРФДім складає щиру подяку всім товаришам і товаришкам, які причинилися до цієї маленької допомоги політвязням на Західній Україні. В першу чергу належиться подяка тим молодим товаришкам, членкиням і не-членкиням відділу Секції Молоді ЛФЄ, що принесли на забаву гарно прибрані кошики і віддали їх на розігравку. Цим вони дали до зрозуміння, що вміють оцінити робітниче - селянських провідників, яким загрожує смерть або довгі роки тюрми в польських казематах за те, що вони боролись проти кривавого польського фашизму.

Так само дякуємо тим господарям, які розкупили ці кошики, бо їхні центи підуть на велику ціль, на допомогу жертвам клясової війни на Західній Україні.

Честь вам молоді товариші і товаришки, що ви показуєтеся клясовою боротьбою.

Заряд відділу ТУРФДім.

В Бизнесі Для Фармерів

Коли рільництво заходу має перед собою найтруднійші проблеми в своїй історії, вартість сильної фармерської організації показується щораз більше очевидною. Проблеми продукції і продажі можуть найліпше розвязувати люде активно заняті в тім бизнесі. Ніхто не може мати інтересів рільництва так близько серця, як фармері, і кооперативні рільничі організації західної Канади розвинулися головно з причини цего факту.

Даючи практичну піддержку організації, що належить до самих фармерів, ви помагаєте зміцнити рух, що в дійсности функціонує на вашу власну користь.

Saskatchewan Wheat Pool

HEAD OFFICE : REGINA

ЛАВА ПРИСЯГЛИХ В ТОРОНТО, ОНТ., ВИДАЛА УВІЛЬНЯЮЧИЙ ВИРОК ДЛЯ ТОВ. СМИТА

(Продовження з 1-ої сторони.)

ли він виступив за свідка на процесі А. Е. Смита.

Бак був першим свідком, якого покликала оборона зізнавати в обороні тов. Смита, обвинуваченого в бунтівничих висловах у звязку з його мирною заявою, що премієр Бенет і міністер юстиції Готрі видали приказ замордувати комуністичного провідника.

Три інші свідки категорично заперечили, що Смит зробив таку заяву, як зізнали поліційні детективи, що вони чули на масовім мітінґу в Торонто.

Бака привезено з Кінгстонської тюрми свідчити в обороні Смита на домагання Е. Дж. МекМоррея з Вінніпеґу, головного адвоката оборони.

Комуністичний провідник виглядав блідий та ослаблений в наслідов жорстокого тюремного режіму. Він був одягнений у синій арештантський уніформ і повітав усміхнюю Смита та інших знайомих, коли заняв місце свідка.

Його зізнання ледви розпочалися, як прокуратор Гвайт спротивився цьому і його спротив підтримав суддя Ровз, що головував на розправі.

МекМоррей щойно запитав Бака, чи він памятає, що сталося 20 жовтня 1932 року.

"В мене стріляли—" розпочав Бак.

В тім місці йому перервав прокуратор Гвайт, який почав покликатися на різних юристів, щоб показати, що чоловік може зробити правдиву заяву, яка становить бунт, але правдивість заяви не можна брати за оборону.

МекМоррей рішуче спротивився цим виводам прокуратора, якого підтримав суддя. Наступила довша дискусія між адвокатами оборони й суддьою, але остаточно Бака виведено з судової салі й відставлено назад дотюрми Дон, звідки його покликано на розправу.

ФАШИСТСЬКИЙ УРЯД АВСТРІЇ РОЗВЯЗАВ УСІ РОБІТНИЧІ ТРЕЙД-ЮНІЇ В КРАЇНІ

Відень. — Фашистський уряд канцлера Дольфуса видав розпорядок, яким розвязує всі трейд-юнії в Австрії. Соціялістичні трейд-юнії, які мали пів мільйона членів, розвязано три тижні тому, отже теперішний розпорядок відноситься до трейд-юній під проводом християнсько-соціялістичної партії.

Коли провідники фашистського Гаймверу побачили, що після розвязання соціялістичних юній соціялістичні робітники відмовилися вступити до новостворених фашистських юній під проводом Гаймверу, але перейшли до організацій християнсько - соціялістичної партії, вони зажадали розвязання всіх юній.

Посол Л. Кушнаг, провідник юнії християнсько-соціялістичної партії, є противником фашизму й Гаймверу. Два дні перед революційними боями у Відні він виголосив на останнім засіданні віденської міської ради промову, в якій закликав до мирної кооперації між християнсько-соціялістичною партією і соціялістами.

На місце заборонених робітничих юній уряд сформує нову центральну юнію, яка буде під цілковитим проводом фашистського Гаймверу. Це буде перший крок до встановлення корпоративної держави в Австрії на взір фашистської Італії. Це буде державна організація для поневолення австрійських робітників.

ФАШИСТИ КАТУЮТЬ І МОРДУЮТЬ РОБІТНИКІВ В АВСТРІЙСЬКИХ ТЮРМАХ

Відень. — Нові факти фашистського терору в Австрії виходять на денне світло з кожним днем. Робітників катують і заколюють на смерть багнетами у віденських тюрмах.

Сотки побито й катовано, щоб добитися від них зізнань, які мають бути вжиті на судових розправах проти 6,000 вязнів клясової війни, що сидять тепер в австрійських тюрмах. Дві тисячі з них сидять в самім Відні.

Шепчуть переносяться рейди в робітничих дільницях. Банди фашистського Гаймверу перешукують доми, бють і терорізують чоловіків, жінок і дітей на приказ уряду.

Вязнів тримають у переповнених тюрмах, де вони не мають навіть достаточно води, щоб заспокоїти свою спрагу, й голодують в наслідок недостаточної кількости харчів. Вони цілком віддані на ласку брутальної поліції й фашистів з Гаймверу, які періодично бють їх і катують. Родинам увязнених не вільно відвідувати їх в тюрмах.

8-ЛІТНІ ЗЛОДІЇ

Під таким наголовком помістило "Діло" вістку, про забирання вугілля з поїздів 8 до 14-літніми хлопцями. Біля Чепстохови траплялися часті випадки, що малі хлопці діставалися на товарові поїзди з вугіллям і як подають часописи, продавали це. Поліція зробила засідку на тих хлопців і зловила щось біля 50 хлопців, що в цей спосіб здобували вугілля. Декотрі з тих дітей удержували так цілу родину. Суд засудив 4-ох хлопців на кару в домі поправи, а прочих звільнив. Наша "Діла" не найшли іншої кари для тих дітей, що [illegible] удержування ні[illegible] і [illegible] їх злоді[illegible]

ПОТІШАЮТЬ СЕБЕ УСПІХАМИ, ЯКИХ НІХТО НІДЕ НЕ БАЧИТЬ

Мондейр, Алта.

В "Укр. Вістях" з дня 7 лютого був допис про "великий успіх" так званого Брацтва Українських Католиків в цій околиці. Який саме успіх має це брацтво в інших фармерських околицях, я не знаю, але можу дещо сказати про його "успіх" в Мондейр, Олеських Борщів і Гейт.

Коли в Гейт відбувся мітінґ в справі цієї орґанізації, на якім говорив піп Т., то вивязалася гаряча дискусія і піп мусів звернутися до голови мітінґу, щоб той не дозволив присутним ставити питань. Але голова відповів, що в них на кожнім мітінґу вільно ставити питання до орґанізаторів, тому він не може сповнити домагання попа.

Це попові не було до вподоби і він замовив школу на мітінґ. Але і тут йому не повелося, бо присутні вибрали на голову мітінґу того самого, що був головою на першім мітінґу. На цім мітінґу фармері зібрали попа до громади і зовсім не було того "успіху", про який згадується в "Укр. Вістях".

В Олеськів вписалося кілька членів до цього попівського брацтва, але там є лише частина такого відсталого елементу, що вірить в чарівниці, відьми, тощо. В Борщеві так само є ще трохи того елементу, але більшість фармерів в цих двох околицях перестали вже вірити попам та панським аґентам.

Недавно цей піп мав мітінґ в дистрікті Подоля. Через день вписувалися до брацтва, а увечері справили забаву з танцями, на якій молоді люди побилися.

В тім самім дописові говориться, що дехто говорить, що попи думають запровадити десятину. "Приятелю, ти певно милишся", пишеться там. "Десятини для Брацтва Укр. Католиків (БУК) замало! Соломою не викрутишся! Брацтво Українців Католиків Канади бажає, щоби ти віддав для бога й загального добра, що маєш, ціле серце, душу й тіло, усе, що можеш дати! Тож не говори про десятину, не будь скупий" і т. д.

От, бачите, як гарно говорить попина! Йому і десятини замало, бо він хоче усе, що маєш. Віддай йому усе, а самий йди з торбами. Ми знаємо, що попам завжди замало, що їх ніхто не нагодував і не нагодує грішми.

Отже підсумки того "успіху", про який пишуть "Укр. Вісти", такі, що в Гейт попа вже більше не потребують, а в Борщеві фармері починають говорити, що шкода того долара, що так легко з їх рук вислизнувся. В Олеськові попові заперечили приходити, а коли кількох фанатиків напиралися, щоб піп мав мітінґ, то інші відповіли, що треба заплатити за салю. А де треба заплатити, то піп там певно не буде.

Такі попівські орґанізації віджили вже своє. До них не дуже то розбігаються навіть віруючі фармері, а щодо фармерської молоді, то з неї не буде ніякої користи для попів.

У. П. К.

РІЗНІ ВІСТИ

РАДЯНСЬКІ ЛЕТУНИ ВИРЯТУВАЛИ ЧЛЕНІВ ЕКСПЕДИЦІЇ.

Москва. — Радіограма минулого тижня повідомила, що радянські летуни Ляпідевський і Петров долетіли до кемпи полярної експедиції професора Шмідта на леді в Берінґськім проливі й вирятували десять жінок і двоє дітей, привізши їх безпечно на сушу. Професор Шмідт, провідник експедиції, якої корабель "Челюскін" був роздавлений ледами й затонув у Берінґськім морі, вислав радіограму до Москви, повідомивши про вирятування всіх жінок і дітей експедиції.

РАД. ВЛАДА ЗАХОПИЛА ЯПОНСЬКЕ СУДНО.

Токіо, Японія. — Асошіейтед Прес повідомляє, що радянська влада захопила мале японське рибацьке судно й залогу з 14 осіб коло побережжя на південний схід від Владивостоку. (Можна сподіватися, що японське "рибацьке" судно було вислане до Владивостоку для шпіонажу, хоч депеша з Токіо про це не згадує. Переодягні за "рибаків", у тім судні могли бути японські військові шпигуни.)

НА ОСТРОВІ КУБА ВБИТО СІМОХ РОБІТНИКІВ

Гавана, Куба. — Сімох цукрових робітників убито й багато тяжко поранено підчас масакри в цукрових центрах Такахо й Багванос, що є власністю американської компанії, в провінції Оріенте. Сільська ґвардія й убійники з товариства АБЦ прийшли на страйковий мітінґ у Такахо й відкрили вогонь на безборонних робітників, коли вони запротестували проти намагання арештувати їхнього провідника. Робітники поколено багнетами й побито кріслами. 15-літнього хлопця пострілено в груди.

РАД. СОЮЗ ВІЗЬМЕ УЧАСТЬ В МИСТЕЦЬКІЙ ВИСТАВІ В ШИКАГО.

Москва. — Радянський Союз візьме участь у великій мистецькій виставі, що відбудеться в Шікаго підчас "Століття Поступу". Мекс Епстейн, голова мистецького комітету світової вистави, обговорював питання з радянськими урядниками, й деякі мистецькі цінности СРСР будуть протягом літа на шікаговській виставі.

РАДИКАЛЬНИЙ ОШУСТ

Зі Самбора повідомляють, що на приказ тамошнього слідчого судді арештовано радикального провідника Самбірщини адвоката Василя Кіцулу за спроневірення депозитів на шкоду українських селян, чого допускався він протягом довшого часу. Па тридневім арешті звільнено його за кавцією, але слідство в тій справі ведеться дальше. Трудящі Самбірщини знали того пана як розбивача селянських і робітничих організацій, а тепер довідуються про його інші "радикальні діла", за які попався пан адвокат до Іванової хати.

СМИТ КВЕСТІОНУЄ ПРАВО ПОЛІЦІЇ ПРИХОДИТИ НА МІТІНҐИ.

Торонто. — А. Е. Смит, ґенеральний секретар Канадської Робітничої Оборончої Ліґи, минулого тижня лава присяглих в Торонто виправдала пенцним у бунтівничих висловах, зробив тут висок минулої неділі на масовім мітінґу, щоб в майбутньому торонтонська поліція була виключена з мітінґів КРОЦ.

Тов. Смит квестіонував право поліції й поліційних стенографів приходити на мітінґи і заявив, що в цій справі пороблеться відповідні кроки. Цього заяву [illegible] мітінґ прийняв [illegible] ентузіязмом.

УСУНЕНОГО МЕЙОРА-КОМУНІСТА ЗНОВУ ВИБРАНО.

Прага, Чехо-Словаччина. — Як і в багатьох інших муніципалах, міністерство внутрішніх справ усунуло від влади комуністичного мейора в Чабрі. Але в поновних виборах, які зарядила влада, усуненого мейора вибрано знову.

УВАГА! МИРНАМ І ОКОЛИЦЯ!

СТАРАННЯМ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИХ МАСОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

— устроюється —

В ДНЯХ 16 І 17 БЕРЕЗНЯ

в Укр. Фарм. Домі в Мирнам

ВЕЛИКИЙ ФЕСТІВАЛ

На цім фестівалі буде дуже багато цікавих несподіванок, і також можна буде набути прикрасних, артистично викінчених річей, місцевими товаришками. Закликається всіх дооколичних фармерів прибути масово на цей фестівал. Увесь прихід призначений на сплату довгу Укр. Роб.-Фармерського Дому. Вступ на фестівал за тикетами 25 центів.

НА 18 БЕРЕЗНЯ відбудеться МАСОВИЙ ВИСТУП УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ включно з концертовою програмою. Приходіть масово всі!

ФЕСТКОМ.

РІЧНІ ЗБОРИ

ВІДДІЛУ ЛФЄ У ГЕЙРІ ГИЛ

— відбудуться —

В НЕДІЛЮ, 18-ГО БЕЕЗНЯ

в годині 1-ій пополудні.

Обовязком кожного члена й членкині прибути на ті збори. На цих зборах будемо роздавати нові членські книжочки та стемплі. Нових членів радо вітаємо.

Заряд.

ЛЕЙК БЕЛВЮ, АЛТА. УВАГА!

СТАРАННЯМ ТУРФДІМ

— відбудеться —

В СУБОТУ, 17-ГО БЕРЕЗНЯ

КОНЦЕРТ - МІТІНҐ

з нагоди 3-ох березневих

РІЧНИЦЬ - СВЯТ

а саме:

- Міжнародного свята жінок-робітниць.
- 63 річниці Паризької Комуни
- 73 роковини смерти Тараса Шевченка.

В концертовій частині візьмуть участь: хор з 60 голосів, орхестра, котра складається з мандоліністів і скрипачів, солісти, дуети, декляматори; виступлять також товариші з рефератами про значіння повищих трьох свят.

Проситься всіх о чисельну участь!

Комітет свята.

УВАГА! ЛАНЮК І ОКОЛИЦЯ!

Відділ ТУРФДім і його Секції в Ланюк, Алта. святкуватимуть березневі свята в такім порядку.

В неділю, 18-го березня КОНЦЕРТ-СВЯТО з нагоди 50 роковин смерти Карла Маркса і 63 річниці Паризької Комуни.

В неділю, 25-го березня СВЯТОЧНИЙ-КОНЦЕРТ з нагоди ювілеїв української робітничо-фармерської преси. Початок всіх святочних концертів в 2-ій годині пополудни. Приходіть всі чисельно. Візьміть участь в цих важних березневих святах.

Комітет.

ПОВІДОМЛЕННЯ БАЗАРКОМУ В ЛЕНЮК, АЛТА.

Оцим повідомляємо всіх тих що купили тикета на роліграфку річей підчас базару в Ленюк, що щасливі номера мали слідуючі товариші:

Перший — Василь І. Фербей, Ленюк, Алта. виграв "дрессер" на число тикета 630; другий — Алекс Мельник, (Ґрате, Алта.) виграв гадову лямпу на число тикета 538; третий — п-ка Антонія Павлущка Ленюк, Алта. виграла сет начиння на число тикета 90. Базарком складає щиру товариську подяку всім товаришам і товаришкам, що причинилися до успіху базару.

Базарком.

Радянський журналіст Л. Н. Стракоп бажає вести ПЕРЕПИСКУ з робітниками й фармерами Канади. Листи посилайте на адресу:

U. S. S. R.

СССР, п.о. Свирьстрой,

Ленинградской обл., редакция,

Л. Н. Стракову.

НОВИНКА дуже намолотна ФАСОЛЯ в 3 кольорах 10 ц. пачка. Цікаві оґірки-змиї 15 ц. пачка.

Міс. MARGARET LINTON

Island Park — Newton, Man.

ОГЛЯД ЦІН ФАРМ. ПРОДУКТІВ

Коли газета йде до друку, ціни є такі:

Пшениця ч. 1 (тверда)	.72⅝	Овес найліпший ч. 2	.33⅝
Пшениця портери ч. 1	.67⅝	Овес число 3	.31⅝
Пшениця портери ч. 2	.64⅝	Овес пожива ч. 1	.31½
Пшениця портери ч. 3	.61⅝	Овес пожива ч. 2	.29⅝
Пшениця портери ч. 4	.61⅛	Ячмінь шестирядний	.47⅝
Пшениця портери ч. 5	.57⅝	Ячмінь двогранний	.45⅝
Пшениця портери ч. 6	.54⅝	Число 3 "Сідоблю"	.39½
Дурум пшениця ч. 1	.70⅝	Жито ч.ч. 1 і 2	.42
На доставу в травні	.69⅝	Жито ч. 3	1.51⅝
На доставу в липні	.71¼	Лен ч. 1	

ЖИВИЙ СКОТ:

Бики вибірні до 1,050 ф.	від 4.50	до	5.50
Бики середні (мідіюм)	від 3.50	до	4.25
Бики звичайні (комон)	від 2.50	до	3.00
Бики вибірні поверх 1,050 ф.	від 4.50	до	5.50
Бики середні (мідіюм)	від 3.50	до	4.25
Бики звичайні (комон)	від 2.50	до	3.00
Ялівки добрі і вибірні	від 3.75	до	4.50
Ялівки середні (мідіюм)	від 3.00	до	3.50
Ялівки звичайні (комон)	від 2.25	до	2.75
Телята годовані (гуд і чойс)	від 4.50	до	5.75
Телята годовані середні (мідіюм)	від 3.50	до	4.25
Телята молочні ("віл")	від 5.00	до	6.00
Телята звичайні і середні	від 2.00	до	4.50
Корови добрі (гуд)	від 3.00	до	3.25
Корови середні (мідіюм)	від 2.00	до	2.75
Корови звичайні (комон)	від 1.50	до	1.75
Корови худі (кенерс і катерс)	від 1.00	до	1.50
Бугаї добрі (гуд)	від 2.00	до	2.50
Бугаї звичайні (комон)	від 1.25	до	1.75

БИКИ І ЯЛІВКИ НА ГОДІВЛЮ І ОТОВЩЕННЯ:

Бики на годівлю і отовщення	від 3.50	до	5.00
Ялівки на отовщення	від 2.25	до	2.50
Дійні корови	від 20.00	до	40.00

Свині вибірні на бейкен $1.00 премії від штуки:

Свині добрі для бейкену			8.50
Свині тяжкі			8.00
Свині дуже тяжкі			6.75
Свині легкі до годівлі	від 6.50	до	8.00
Льохи ч. 1 і 2	від 6.25	до	6.75
Ягнята найліпші	від 6.75	до	7.25
Ягнята добрі тяжкі	від 5.50	до	6.00
Ягнята звичайні	від 3.50	до	4.50
Барани	від 4.00	до	5.00
Вівці найліпші	від 1.75	до	2.00
Вівці тяжкі			1.50
Вівці звичайні	від 1.00	до	1.25

Яйця "А" великі 20 ц.; "А" середні 19 ц.; "Б" 20 ц.; "С" 14 ц.
Масло 27½ ц. фунт. Цукор $7.80 за 100 фунтів.
Мука 98-фунтовий мішок $2.50. "Поридж" 80-фунтовий мішок $2.95.
Шкіри 3½ до 4 ц. фунт. Вовна від 10 до 12 ц.. фунт.
Шерсть з кінських хвостів від 25 до 28 ц. фунт.

ДОКТОР И. МЕГАС

ОПЕРАТОР, ЛІКАР, АКУШЕР

Найновіша екс-рей машина. Найновіші електричні машини до безопераційного лічення. Лічить венеричні недуги

Room 201 Kitchen Block
10164A — 101 STREET
Phone 4645 Edmonton, Alta.

МИ ВИПРАВИМО ДЛЯ ВАС ШКІРУ НА СИРОВЕЦЬ ПО 10ц. ФУНТ. ВИПРАВЛЯЄМО РЕМІНЬ НА ГАРНЕС, ЛЕЙСИ І РОБ.

Пишіть і посилайте шкіри до:

YORKTON TANNERY CO.

P.O. Box 545, Yorkton, Sask.

Торговельна Марка

НЕ ЧИТАЙТЕ ЦЬОГО ВСІ ТІ,

що не маєте ніяких болів, в кого кров багата і чиста.

ДЛЯ ІНШИХ ДАЄМО ДАРОМ ФЛЯЩИНУ СЛАВНОГО ЛІКУ НА БОЛІ

ІНДІЯНСЬКИЙ ЛИНИМЕНТ БЛЕКГАВКА

(РЕТЕЛСНЕЙК ОЙЛ)

НА ЗАСПОКОЮВАННЯ ТАКИХ БОЛІВ, ЯК РЕВМАТИЗМ, БОЛІВ НЕРВІВ, В КРИЖАХ, СУСТАВАХ, ПАХВИНАХ, БОЛІВ ГОЛОВИ, ВУХ, ЗУБІВ, ОПУХЛИХ НІГ АБО ІНШИХ ЧАСТЕЙ ТІЛА.

До того даємо також **ДАРОМ** коробку **14-ДЕННОГО ДИВА БЛЕКГАВКА** приготовленого з лічничих ростин, коріння, кори, цвітів, і ягід, високо рекомендованого на оживлення занечищеної крови. Ці пігулки лагідно прочищують жолудок і кишки від усіх лишних та нездорових матерій, роблять кров багатою і чистою, оздоровлюють всі органи тіла. Тисячі людей вживають Індіянський (Ретелснейк Ойл) Линимент Блекгавка з найкращими наслідками і рекомендують його своїм знайомим. Попробуйте і ви, а також будете вдоволені.

Фляшина цього линименту звичайно продається за одного долара. Але з цим оголошенням ми робимо спеціяльну оферту. Пришліть нам поданий внизу купон разом з одним доларом, а ми вишлемо вам оплачеюю почтовою посилкою **ДВІ** одно-доларові фляшки линименту і одну одно-доларову коробочку пігулок 14-денного дива Блекгавка. Таким чином отримаєте ці знамениті ліки, що коштують $3.00, тільки за **ОДНОГО ДОЛАРА.**

ВИШЛІТЬ ЦЕЙ КУПОН, А ЗАОЩАДИТЕ $2.00.

Пишіть на адресу:

BLACKHAWK INDIAN REMEDY CO.
1536 Dundas Street W., Toronto, Ont.

В прилозі посилаю $1.00, за що прошу вислати мені поворотною почтою дві регулярні одно-доларові фляшини Індіянського (Ретелснейк Ойл) Линименту Блекгавка і одну регулярної величини коробочку 14-денного Дива Блекгавка, за що я більше не обовязаний нічого платити.

Імя і назвиско .....

.....

(Номер помешкання і вулиця або почтова скринка)

Місто ..... Провінція .....

ПРОСИМО ПИСАТИ ВИРАЗНО.

Наша ґарантія. — Ми оцим погоджуємося звернути назад отримані гроші, разом зі зворотною почтовою оплатою, якщо з яких небудь причин ви не будете задоволені Індіянським (Ретелснейк Ойл) Линиментом Блекгавка.

BLACKHAWK INDIAN REMEDY COMPANY

ДЕШЕВИЙ ЦУКОР

Із цукрової трощі, вирощеної в Манітобі. Одна унція насіння цьої трощі є досить засадити 1 акер. Ростиме всюди в західніх преріях. З 1 АКРА ТРОЩІ Є 40 ҐАЛЬОНІВ ЦУКРОВОЇ ПАТОКИ, ВАРТОСТІ $40.00. Ціна за 1 унцію 50 ц. разом з поукою, як садити та робити патоку. Спішіть з замовленнями.

D. J. PRYSTASH — Island Park — Newton, Man.